

Liber de consolatione philosophie

Anicij Manlii Torquati Severini Boecii
Ordinarium Patricium viri excelsus de
consolatione philosophie liber primus

Metrum primum heroicum elegiacum.

Metrum quod quondam studio florere peregrina sui diuisio diuisum
Flebilis: heu mestos cogor inire modos... **P**rimus liber Boecii
ales quos continet. In primo conquerit se miseris subiectum. In secundo ponit remedia consolatoria. In tertio determinat de vera felicitate in quo sita et quomodo ad eam perveniat. In quarto movet quasdam questiones ipsius philosophie. In quinto determinat de casu et providentia divina. Primus liber incipit hinc. Carmina. Secundus liber incipit ibi. Post hec paulisper. Tertius ibi. Jam cantum illa finierat. Quartus ibi. Nec cum philosophia. Quintus ibi. Dixerat oros
nisque cursum. Quid et de quo agat in quolibet libro prebit loco suo. Primus liber dividit in sex partes. quia huius primi libri sunt septem metra et sex pars que partes prebitur. que autem sit materia et intentio cuiuslibet partis similiter prebit. Notandum autem quod primum metrum huius primi libri. vocat elegiacum. Est autem metrum elegiacum quod constat ex uno hexametro. id est sex pedum. et alio pentametro. id est quinque pedum. Et dicitur elegiacum ab eleyson quod est misereri. elegia enim est miseria. Metrum autem elegiacum inveniuntur fuit per de scribenda miseria. quamvis eo hodie aliquid vtiuntur ad alia describenda. Unde Porzianus. Versibus imperiter iunctis querimonia primus. Post etiam inclusa est voti sententia compos. Quis autem fuerit adinventor illius metri elegiaci dubitat. unde Porzianus. Quis tamen eriguos elegos emiserit auditor. Grammatici certant et adhuc sub iudice lis est. At dividit hoc primum metrum in quatuor partes. Primo Boecius deplanget statum sue miserie ex parte permutationis studii. Secundo ex parte defectus corporalis. Tertio ex parte prolongationis vite miserabilis. Quarto apostrophat contra suos amicos. secunda ibi gloria felicitatis. tertia pars ibi. mors hominum felix. quarta ibi. quid me felicem. Primo facit quod dicitur est. secundo appropinquat dicitur suum ibi. ecce mihi lacere. Dicit primo. Ego boecius qui quondam tempore prosperitatis studio meo florere peregrina sui composui. carmina supple delectabilia et iocunda. nunc tempore adversitatis flebilis. id est dignus ut descam. vel flebilis. id est tristis. cogor inire. id est inchoare. mestos modos. id est tristitia metra de mea miseria. Notandum sicut dicitur fuit prius boecius vti in hoc libro tam per se metro. metro quia talis modus scribendi magis fuit conveniens sue materie. sicut enim potio curativa que amara est: delectabilis sumit si fuerit aliquid dulcedine permixta. sic rationes philosophie in per se edite libentius a boecio suscipiuntur si fuerint iocunditate metri dulcorate. Et ideo boecius nunc vti metro. nunc per se quia alternatis vti delectabilis est. Unde auctor poetrie. Quod sapit insipidum vitiosa frequentia reddit. Item non quod boecius potius incipit librum suum a metro quam a per se. quia modus scribendi metricus magis fuit vstratus apud antiquos quam per se. vel ideo quia metrum est delectabilis per se. ut ergo magis alluciat audientes ad suum librum. ideo in principio libri sui vti metro. Item non circa litteram que carmina uno modo dicuntur scripta metrica certis pedibus mensurata. Alio modo dicuntur quecumque dea vel scripta etiam per se que sunt de re delectabili Boecius autem florere studio composuit ut plurimum carmina per se de re delectabili. Edidit enim quedam carmina philosophica. quedam logicalia: quedam theologialia. sicut patet respicienti eius diversos libros. Tempore autem adversitatis cogebat boecius ad proponendum carmina metra tristitia. Item non studium est vehemens applicatio animi ad aliquid agendum cum bona voluntate. Dico cum bona voluntate. quia in malivolam animam non introibit sapientia. hec Salomon. Et perfectio discipuli in tribus consistit ex boecio de disciplina scholarum. In attentione. docilitate et benivolentia. homini enim nolenti. sciam et ut oportet studium impossibile est possessio boni. Eustratius primo ethicorum. Item non quod duplex est studium florens et aridum. Ad studium florens tria exiguntur. Primo requiritur iuventus quia iuvenes perspicaciores sunt sensibus. senes autem magis sunt immemores. Secundo requiritur habitus necessarios que natura per se non est sufficiens ad speculandum. sed oportet necessaria existere. ex quarto ethicorum. Tertio requiritur animi tranquillitas que contingit per sedationem passionum que anima in quiete et residentia fit prudens. vii. physicorum. Ubi enim passiones dominantur ibi intellectus obscuratur. Ideo Boecius in fine huius

Retrum primum.

ius pmi hortado nos ad fugā passionū dic. **Gaudia pelle, pelle timorē. Spemq; fugato nec doloz adsit.** Nubila mens ē vinctaq; frenis **Dec vbi regnat.** Studiū at aridū ē ad qd pcurrūt op posse cōditōes scz senectūs, necessariorū defcā? z ai pturbatio. **Nō q** versus de miseria dicū tur mesti modi. **Dicunt** enī modi a modulando qz pedibus modulant. z dicūtur mesti rōne materie qz sunt de tristi materia scz aduersitate. **Nō q** i pms duobus versibus notat architectis. i. cōtrapositiō. dicūt enī in pmo versu quondā pegi, cui cōtrariat in scdo versu. cogoz inire. i. in choare. **Itē** dicūt in pmo versu, flozente studio cui cōtrariat in scdo versu. flebilis. **Itē** dicūt in pmo versu carmia supple iocūda, cui cōtrariat in scdo mesti modos. **Itē** nōndū q **Boecius** rōnabilē replangit statū suū ex pte pmutatiōis studiū phici, qd versū fuit in studiū poetiū q nunc cogebat vti, pposuit enī boecius dolorē suū metricē scribē z cū philosophice plolari, nā studiū philosophiū est studiū veritatis, qz scdo metaphysice vocari phiaz sciam veritatis recte se hz. studiū aut poetiū est studiū falsitatis, nā ex pmo metaphysice fm puerbiū **Mentunt multa poete.** **Itē** p studiū phicū adquirūt btrudo ex. x. **Ethi** Per studiū aut poetiū falsitatis certitudo, ex scdo metaphysice.

**Ecce mihi lacere dicant scribenda camene
Et veris elegi fletibus ora rigant**

Dic Boecius appbat dictū suū. **Dixit** ei q cogat inire mesti modos hoc ipse pbat, scdo rñdet questiōi, ibi has saltē. **Primo** dic. **Bene** dixi q cogoz inire mesti modos. **Ecce** amō

stratio huius ad sensuz. **Nā** camene, i. muse poetice, lacere, i. lacerantes mētes hoim: ille dicant mihi dicta scribenda supple carmia metrica, z elegi, i. versus miserie quos muse mihi dicant, illi rigant, i. humedat ora, i. faciē meā veris fletibus. **Nōndū** q hz poetas nouē fingunt fuisse muse in mōte elicone iux fontē caballinū, de quo fonte loquit **Persius** in pncipio libri sui dices, **fōte** caballino zc. **Que** muse fingunt poetis ministrasse sciaz pponēdi carmia metrica. **Et** ille muse poetice vocabant **camene** qsi canētes amene eo q multū delectat hoies rōe metri. **Nō** q ille muse poetice dicunt lacē actiue, qz lacerat, i. distrahūt mētes hoiz sbiciētes ipas diuersis passiōib? nūc passiōi amoris, nūc doloris sic pz p **Quid**, d amoē ēdātē z p alios poetas. **Ul** dicunt lacē passiue rōne poemati suoz q poemata dicunt lacera qz nō sūt firmitate rōis stabilita **Ubi** nōndū q qdā carmia dicunt iteg qdā lacēa. **Integ** sūt carmia phica nulla falsitate pmixta, s. firmitate rōnū stabilita z aim firmat. **Lacera** sūt carmia poetica q nō instrunt hoim nec psolant s. lacerant, i. distrahūt mētes hoim, nūc reducēdo hoī ad memoriā voluptates, nūc dolorē nūc alias passiones. **Itē** nōndū versus elegi pncipalr innēti fuerūt ppt miseriā describēdā, z qz hos versus muse dictabant **Boecio** p quos **Boecius** magis suā miseriā reduxit ad mēoriā qz p eos psolare iō elegi erāt causa ipi **Boecio** veri flet? **Itē** nōndū duplex ē flet? adulatorius z verus, adulatorius qui est fictus qualis ē fletus amasie. **Si** enī dixerit amasius ad amasiā **Nō** diligitis me: ipa incipit flere, qre? vt p fletū firmius ipm possit tenere, cū aut nūmos nō poterit extorquere ab ipo dic. **Hade** gartio te nō noui vere. **Alius** ē flet? verus q ex verō cordis dolore z ex vera pietate pcedit, z ad talē fletū **Boeci**? puocat? fuit p musas dictātes sibi carmia. **Itē** dū q hec dictio elegi pōt exponi duplicit. vno mō q teneat nomiatiue, z tunc est sensus, elegi, i. versus miserie rigāt ora mea fletibus, alio mō q teneat genitiue z tūc est sensus, camene rigāt veris fletibus ora elegi, i. miseri hois, qz eleg? a. um. i. miser ra. rum, fm **Uguitionem**.

Was saltē nullus potuit quincere terror

Dic Boecius rñdet tacite questiōi. **Querēt** aliqs, quō muse dictāt tibi carmia scribenda cū sis in exiliū relegatus, qz itrastrī sine oī comitiua ad hoc rñdet **Boecius**. **Licet** oēs amici mei de

Ne nostrū comites psequerentur iter

reliquerūt me in exilio ppter timorē impialē, tū has musas nullus terror impialis potuit vincē qn comites seqrent nřz iter vsq; in exiliū, dictātes nobis carmia **Nōndū** licet bona exteriora possint auferri ab hoie p violentiā sicut p furtū: p rapinā: p incendiū, tū scia nō pōt auferri ab hoie, nō enī scia violētia aufert, nec vetustate colūmit nec tristitia minuit, vñ **Seneca**, ix. epla ad **Lucill**, recitat, q cū **Stilbon** capra patria amissis liberis amissa vxore sua z alijs bonis solus ab incendio exierat. **Requisit** fuit a **Demetrio**, nūquid oīa pdidisset rñdet. **Nihil** pdidi s. oīa bona mea mecū sunt, iusticia: virtus: z prudentia, z s. innuit **boecius** dices, **Musas** se non reliquisse. **Uñ** etiā **Alanus** de plāctū nature de scia dic. **Sup** oēs possessiōem generosa emanat possessiō q sparsa colligit, erogata reuertit: publicata suscipit icremētū, p quā nobilis thesaurus secretis pnetralibus nascit, effectus eterne delectatiōis adquirūt. **Dec** est sol per quē mens dielcit a tenebris cordis oculus deliciozā ai paradisus, hec immōzlem ex mortali facit, z caducū hoim in dū

Camene Mus

in supra it flet?

Uguitionem

Libri .i. de solatiōe philosophie.

difficile mutatiōis auctoritate puerit. **Nō** circa hāc diatiōē saltim q̄ tres diatiōes pferri p̄nt p̄ tim que deberent pferri p̄ tem. vñ pferimus saltim p̄ saltē. t̄mpus p̄ t̄mpus. ex t̄mplo p̄o ex t̄mplo. qd̄ est cōtra **U**guitiōez q̄ d̄c̄ **L**im tria deestoz. ex t̄mplo t̄mpora saltim.

Hic boecius deplāgit statū suū ex p̄te defectus cor/ poralis. **E**t p̄mo p̄ponit eū in generali. sc̄do in speciali sc̄da ibi. venit ei. **D**ic̄ p̄mo. q̄ndā solabant me gl̄a felici. i. p̄sp̄e iuuetut. z gl̄a viridis iuete. i. delectabil̄ in uetutis. s̄ nūc fata. i. euentus. mesti senis. i. tristis senectutis solant. i. solant meā. i. meā p̄te. q̄si diceret p̄us solabar dulci iuuetute nūc aut̄ soloz: tristi senectute s̄m illā s̄niam sic exponit l̄ra.

Gla felici olim viridis q̄ iuente

Solatur mesti nūc meā fata senis

Gloria felici iuente. i. p̄sp̄e iuuetutis viridis. i. delectabilis iuuetutis q̄ndā supple solabat me nūc fata. i. euentus mesti senis. i. tristis senectutis solant meā. i. meā p̄tem. **N**ōndū q̄ cōmunit̄ illa l̄ra alit̄ exponit̄. referēdo eā ad musas poeticas sic. **C**amene que quondā t̄pe iuuetutis erant gl̄a felici z viridis iuuetutis. qd̄ d̄i pro t̄ato qz iuuenes olim solebat̄ informari in arte poetica in qua p̄ficiētes gl̄abant̄ i vsu metroz z r̄hythmoz. nūc s̄t camene solant meā fata in quā mesti senis. **N**ōndū q̄ felix iuuetutis est que bonis exterioribus est adornata. z quibus bonis loquitur **Ar**. circa p̄ncipiū li. de bō fortuna dices. **S**ine reb̄ exterioribus quoz fortuna est d̄na nō cōtingit eē felice. **S**z viridis. i. delectabil̄ iuuetutis est illa q̄ est bonis nature decorata. s̄. fortitudine. pulcritudine. z agilitate. **I**n **Ar**. in **Et**. **N**ō oīo felix est q̄ specie turpis. aut solitarius. aut carens ple. **N**ō q̄ boecius reputat̄ i se statū miserie cū d̄c̄. fata mesti senis se solari cūz mīme hoīem solant̄ s̄ magis p̄turb̄ t̄. **E**t iā cū dicit musas poeticas se solari similit̄ reputat̄ statū miserie. qz muse poetice nō cedent̄ alicui in solatiuz s̄ potius in alimētū doloris. **I**te de significatiōibus fati ponit v̄guitio duos versiculos dices. **C**ōstellatio mors p̄ce r̄isa d̄ozus. **E**uentus reruz signantur nomine fati.

Hic boecius declarat in sp̄ali defectū corpora/ lē dicens. bñ dico q̄ fata meste senectutis nūc solant me. enī p̄ qz senectus inopina. i. iopinata p̄ apocopaz. p̄perata. i. festinata venit in malis. i. cū suis malis z incōmodis. z dolor supple quē patior. iussit inesse. i. idurixit mihi suā etatez **P**er qd̄ inuit̄ q̄ nō solū etas inducit dolorē s̄ eēuēto dolor inducit z causat̄ etatē z senū.

Venit ei properata malis inopina senectus

Et dolor etatem iussit inesse suam

Intempestiui funduntur vertice cani

Et tremit effeto corpore laxa cutis

Et tūc boecius ponit duo siḡ sue senectutis dices **C**ani supple capilli intempestiui. i. añ debitū temp̄. fundunt̄ i vertice. i. i capite meo. **A**liud signuz senectutis ibi. q̄ cutis mea laxa. i. soluta tremit corpore. z effeto. i. carne p̄sumpta z euacuata. **N**ō q̄ hoīem senē multa mala z icōmoda circūueniunt. nā pellis eius p̄trahit̄. cor eius p̄entit̄. pulmo eius debilitat̄. lūbi eius idurant̄. d̄orsuz icuruañ. membra tremūt. vñ poeta dicit. **O**ptam̄ senū d̄n̄ venerit est male ventū. **H**oc est gibbosuz surdū cecūqz morosuz. p̄ter hoc d̄c̄. boecius q̄ se nectus venit mihi cū suis malis. **N**ōndū circa illā p̄te. z dolor etate. q̄ triplex est cā senectutis. s̄. etas. infirmitas. z aduersitas. **S**enectus que iducit̄ p̄ etatē. natural̄ est. que aut̄ iducit̄ p̄ ifirmi tate v̄l aduersitate accidental̄ est qual̄ senectus fuit i boecio q̄ sennerat̄ p̄pter multitudinē doloris z tristitie. **N**ōndū q̄ canities boeciū fuit itempestiua. **U**guitio d̄c̄. **I**ntempestiū ē qd̄ est i cōgruū. icōueniēs. inutile v̄l sine t̄pe. vñ itempestiū d̄i illud qd̄ nō h̄z idoneū t̄ps v̄l quod nō est p̄ueniēs p̄ t̄pe. z qz boecius iuuentis erat etate. z cū sennerat̄ ex aduersitate iā canities eius fuit itempestiua. **N**ō q̄ i iuuenibus cutis ē d̄fesa p̄pter mltitudinē sāguinis ex quo sāguine generatur caro. s̄ qz sāguis diminuit̄ i senibus: diminuit̄ etiā caro i eis iō cutis senū est laxa. **N**otan d̄n̄ circa hoc vocabulū effeto q̄ ip̄m tractū est a mulieribus pregnātibuz. que cū pepererit d̄c̄tur effeto. i. fetu euacuate. **I**n d̄c̄. v̄guitio q̄ fetus est nat̄ mulieris adhuc in vtero ex̄ns. z d̄i a foueo eo q̄ ibi foneat̄. **I**n fetus a. um. i. plen̄ a. ñ. **I**n effetus. i. debilis q̄si sine fortitudine viriū v̄l viribus euacuatus. **I**nde fetosus fetosa sum. i. plenus fetu. vñ i ps̄. **O**ues eoz fetose. i. plene fetu z senes p̄nt d̄ci effeti q̄si eē fetū positi. qz senectus nō ē apta ad generādū fetum.

Hic boecius deplāgit statū suū ex p̄te duratō/ nis vite miserabil̄ **E**t p̄mo p̄mittit que mors hoī nū sit felix z q̄ nō. z d̄c̄ sic. **I**lla mors hoīem ē felix q̄ nec inserit. i. nō immittit se dulcib̄ ānis. i. tēporibus p̄speris cum delectat̄ hoīem viuere. s̄ illi/ ter illa mors est felix que sepe vocata venit mesti supple annis. i. tristibus annis quia in annis

Mors hoīem felix q̄ se nec dulcibus ānis

Inserit. z mesti sepe vocata venit

Heu heu q̄surda miseros auertit aure

Heu heu q̄surda miseros auertit aure

Retrū primū.

Et flentes oculos claudere seu negat
 Dū leuib' malefida hōis fortūa faueret
 Pene caput tristis merserat hora meuz
 Nūc qz fallacez mutauit nubila vultum
 Protrahit ingratas impia vita moras

aduersitatis miseri psueuerūt vocatē mortē. **T**ūc
 oñt que mors hoim sit crudel' dicēs. **D**eu qz sur/
 da aure. i. reclusa aure. seu mors. i. crudel'. auer/
 tit. i. spernit miseros hoies. z negat. i. n̄ vult clau/
 dre flentes oculos eozū. qsi dicat. crudelis mors
 est q nō pmitrit miseros mori. z dic' claudere flē/
 tes oculos. p hoc inuens q in morte oculi hoim
 claudunt. **E**t tūc boecius deplāgit plongationez

sue vite dicens. **D**ū fortuna malefida. i. pfida mihi faueret. i. arrideret. leuibus. i. trāstozys bonis
 tristis hora supple mortis pene merserat. i. opprēsserat meū caput. qsi dicat. tempe pspiratis sem/
 per accelerant mors opprimere me. nūc aut qz fortuna nubila. i. aduersa mutauit fallacē vultum
 impia. i. misera vita. ptrahit. i. plongat. moras supple viuēdi. ingratas. i. odiosas mihi. quia ppter
 miserā tedebat ipm boeciū viuere. **N**ōndū q licz fz vulgares z fm apparētā hec snia z mor/
 te felici z crudeli videat vera. tū fm rei veritatē ē fallā. qz mors etiā tpe pspiratitatis potest esse
 bona. **N**ā fm. **S**en. optimū est mori cū delectat viuere z tpe aduersitatis pot' mors esse mala. qz
 aduersitas sepe iducit despatioez. **B**oecius aut representādo statū miseri hois hanc sniaz ponit tā
 qz verā. **N**ōndū q mors vel cōpat ad vitā pntē vel futurā. **P**rimo mō illa mors dī felix que
 fugit tpe pspiratitatis z accelerat tpe aduersitatis. **S**i aut cōpat mors ad vitā futurā tūc ipsa
 pot' dici bona z mala tpe pspiratitatis z etiā aduersitatis. qz si mors ducit ad glām dī bona si ad
 penā dī mala. **N**ōndū fz **R**emigiū sup **D**onatū. heu aliquādo est monosyllabū. aliquādo dis/
 syllabū sicut metri necessitas requirit. **U**n in pposito est dissyllabū dicēdo. heu qz surda miseros a/
 uertit aure. **N**ōndū q hoc sbū auertoz quādoqz est passiū pstruā cū abticio mediante pposi/
 tiōe. vt dicēdo auertoz a te. z ē idē qd remoueo. aliqñ ē sbū deponēs pstruā cū accio. vt dicē/
 do auertoz te z tūc idē est qd sperno te. z sic accipit i pposito. cū mors auertit. i. spernit miseros
Un verū. **I**n vi passiui notat auertoz remoueri. **S**i sit deponēs auertoz spernere signat. **N**o/
 tandū **B**oecius appellat fortunā malefidā qz ē deceptiua. **U**n **S**en. **N**eminē aduersā fortuna cō/
 minuit nisi que secūda decipit. **E**t alibi **S**en. fortuna nemini fidē seruat. nulli semel obesse cō/
 tenta est. que nimis fouit hūc stultū facit. **N**ō fortune bona dicunt leuia qz trāstozia. **N**ō ei p/
 durat circa hoim fm **S**en. **I**llud nō est tuū quod fortuna fecit esse tuū. **D**onū enī qd dare po/
 tuit. potuit z auferre. **N**ōndū q **B**oecius appellat fortunā nubilā. i. obscurā siue cecā **D**epinge/
 bat enī antiqñs fortuna ceca. qz ex im pūiso accedit z recedit vel qz cecū reddit hoim. extollē/
 do enī in pspēris z depmēdo in aduersis. **N**ōndū q **B**oecius dic' fortunā olim circa se mutal'
 se fallacē vultū. qz fortuna oliz depingebat duplici facie. anteriori alba. posteriori aut parte ni/
 gra. p albā designabat pspiritas. p nigrā aduersitas. mutauit ergo fortuna circa **B**oeciū fallacē
 vultū pspiratitatis. postea ostendit ei vultū aduersitatis.

Quid me felicem totiens iactastis amici

Dic boecius deplāgit statū miserie sue apo/
 strophādo cōtra amicos dicēs. **A**mici mei. qd
 ē. p'opt' quid iactastis. i. iactādo dixistis me totis/
 ens felicē. frustra ei hoc dixistis qz felicitas mea

Qui cecidit: stabili non erat ille gradu

nō erat stabilis. quod ptz ex hoc quia ego cecidi z iste q cecidit de pspiritate in aduersitatē nō
 erat in stabili gradu pspiratitatis. **N**ōndū duplex ē felicitas. politica q pssit in bonis extērio/
 ribus. z talis nō ē stabilis sicut nec bona extēriora. **A**lia est felicitas speculatiua que pssit in
 adū sapiētie scz in speculatiōe substantiaz separarū. z talis felicitas ē stabilis z imutabilis cū sit
 bonū optimū pulcerrimū delectabilissimū. **E**t primo **E**thicozū.

Prosa prima. primū libri.

Hec dū meū tacitus ipe reputarē. qri
 moniāqz lachrymabilē stili officio desi/
 gnarē. astitisse mihi supra verticē vi/
 sa ē mulier. reuerēdi admodū vultus
 oculis ardētibus z vltra p'munē hoim valentiā pspi

Dic incipit psa pma huius pmi
 in qua boecius itroducit p'ham su
 p suā miserā psolantē. **U**bi nō
 qz boecius dolēs: z ipa p'ha ipm cō/
 solās nō sūt aliud nisi animus dolēs
 ex oppressiōe sensualitatis z rō p'so/
 lans ex vigore sapiētie. **E**t diuidit
Primo oñt boecius quō p'ha sibi
 apparuit. scdo quid circa ipm egēt
 scda ibi. **Q**ue vbi poeticas musas
Primo describit apparitiōē p'he
 a iij

Libri primi.

cōmota et inflāmata, i. incēsa toruis
lunibus, i. crudelibus vel terribili/
bus oculis inquit, quis pmisit has
meretriculas scenicas, i. vmbrosas
accedē ad hūc egrū, q̄ dolores eius
nō mō, i. nō tm̄ n̄ fouerēt, i. sanarēt
nullis remedijs, i. medicamētis, ve
rū p̄ sed, alerent supple dolores eius
dulcibus venenis, he sūt enīz muse
que infructuosus spinis affectuuz, i.
passionū, necāt, i. suffocāt, vberēz, i.
fertile segetē rōnis, fructibus, i. fru
ctibus suis et mentes hoim assuefa

ciūt morbo nō liberāt. **Tūc** alloquit musas dicens. **M**use si v̄e blandicie detraissent nob̄ quē
i. aliquē virū pphanū, i. illiteratū, vti p̄ tanq̄ solitū, i. similem vulgo, ego putarē id ferendum, i.
patiendū minus moleste, quippe in hoc nihil lederent n̄re ope, i. n̄re sedulitates sed vos allestis
nobis hūc hoim enutritū studijs, i. scientijs eleaticis, i. aristotelicis atq̄ achademicis, i. platon/
cis. **Tūc** fugat eas dicens. **Sed** abite, i. recedite vos syrenes dulces vsq̄ in exitū, i. in mortē
et relinq̄te eū curandū meis musis, i. doct̄inis salutaris. **Tūc** iste chorus, i. turba mularū, incre/
pitus, i. redargutus mestior, i. tristior existens vultū suū dicit, i. inclinavit humi, i. terre et rubo/
re p̄fessus verecūdiā tristis excessit, i. exiit, limē, i. domū in q̄ decubuit **Boecius**. **Nōdū** q̄ iō
muse poetice dicebant assistere thoro **Boecij** quia **Boecius** studuit metricē dolozē suū p̄scribē

Itē p̄bia dī paulisp̄ cōmota p̄ qd̄ inuitē q̄ ira immoderata nō debet cadē in virū sapientē qz
virtus p̄sistit in moderatiōe passionū. **En** licet irasci sit homi naturale, tm̄ irasci quādo oportet
et vt oportet et quātū oportet est hois virtuosi et sapientis, vñ **Seneca**. **Quid** crudelius ira. **Si**
milit in de virtutibus cardinalibus. **Esto** tardus ad irā. **Itē** interrogatio quādoq̄ fit cā ignoran/
tie alicuius, aliquādo vt ex respōsione facta aliquid p̄betur, quādoq̄ fit p̄pter icreparationē faci
endā, et hoc vltimo mō p̄bia interrogat dicens. **Quis** has scenicas meretriculas zc. **Nōdū**
q̄ muse poetice dicunt meretricule. **Sicut** enī meretrix allicit hoim delectādo nihil vtilitatis li
bi p̄ferendo et cōmiscet se cuiuslibet nō ex amore sed spe lucri, ita poete nō scribūt amore scie s̄ vt
aliquid laudis vl̄ p̄mij p̄sequātur, et delectant rōne metri: modicū vtilitatis p̄ferendo s̄ diuersas
passiones inducendo. **Appellat** at̄ p̄bia musas meretriculas scenicas, qz carmīa poetica in scena
p̄sueuerūt p̄nūciari. **Ubi** nota q̄ scena dicebat̄ locus vmbrosus in teatro vbi abscodebant̄
p̄sone p̄nūciātes carmīa tragica vel comica vñ scena interpretat̄ vmbratio vl̄ vmbra. **U**ideo
muse poetice dicunt̄ scenice, i. vmbrales qz sūt vmbra scie: nō vera scia, cū obūbrent metes ho
minū. **Itē** metrica descriptio doloris nō sanat dolozē sed magis auget quia p̄sideratio materie ē
puocatiua tristitie, vnusquisq̄ aut̄ cū diligentia p̄siderat qd̄ scribē vult. **Itē** metrica descriptio dī
esse dulce venenū, qz placet et nocet, rōne metri placet sed p̄pter recordationē doloris nocet.

Itē affectus est vehemens ai passio aim torquens et verū iudiciū rōnis impediens. **Et** sunt
quatuor affectus ai, gaudiū dolor spes et timor q̄ dicunt̄ infructuose spine quia suffocāt segetē rōis
que est scia et virtus. **Itē** licet de oi errore dolendū sit, potius tm̄ de errore sapientis q̄ insipientis
nā error sapientis alios exemplo corrūpit, error aut̄ insipientis nō, qz ab insipiente nō trahitur
exemplū, p̄pter qd̄ dicit **Salustius** oia mala exempla a rebus bonis orta sunt. **Ergo** dicit p̄bia
magis esse dolendū de errore **Boecij** q̄ alterius pphanī. **Itē** fm̄ **U**guitiōne pphanū idē est qd̄
templū in pphanus, i. sacrilegus q̄si p̄cul a phano, i. a tēplo. **Prophanū** etiā dī quicqd̄ nō ē sac
erū, vñ oīs laici et illiterati dicunt̄ pphanī q̄si p̄cul a phano sapientie. **Itē** fm̄ **U**guitiōne opa
ope est sedulitas in rebus agendis, opa aut̄ p̄bie est intētio vel labor ad aliqd̄ p̄ficiū addiscen/
dū. **Itē** eleys est ciuitas grecie in q̄ studuit **Ar**, vñ studia sua dicunt̄ eleatica. **Achademia**
aut̄ fuit ciuitas vl̄ villa in q̄ studuit **Plato**, vñ studia sua dicunt̄ achademica, vtrūq̄ aut̄ studijs
boecius fuit enutritus. **Itē** p̄bia musas appellat̄ syrenes sicut enī syrenes dulcedine cant̄ at̄
trahūt naues piclitādo eas, sic muse delectatiōe metri alliciūt hoies vel mentes hoim, et rōne ali
quo affectu summergūt et obscurant. **Itē** q̄vna p̄bia puentū musarū expulit: signat̄ q̄ vñ sa
piens sua virtute et sapientia infinitos errores stultozuz extinguit.

Hic boecius oñt quō obstupuit **At** ego cuius acies lachrymis mersa caligarat, nec dī
de actū p̄bie dicens, **At** ego boeci?

Metrum secundum.

noscere possem quena esset hec mulier / tam impiose au-
toritatis: obstupui. visusq; i terra defixo: quidna dein
ceps esset actura expectare tacitus cepi.

i. miratus fui. et defixo. i. inclinato visu i terraz tacitus cepi expectare quidna deinceps. i. sequens
esset actura circa me. Nondu qz boecius doluit de amissione reru tpalium eius acies. i. ro z itel/
leus caligarat. ita qz no potuit cognoscere phiam.

Non qz licz boeci de actu phie obstupuit. tu
tacitus expectavit qd deinceps face vellz p hoc innuens se ee talem qui consolationem accipet

Qui eni refutat alios audire nec audita roe adqescunt tales sibiipis obstaculu psolationis faciunt.
Tu illa propius accedens in extrema lectuli mei par-
te confedit. mensq; intuens vultu. luctu graue. atq; in
humu merore deiectu. his versibus de nostre mentis
perturbatione conquesta est.

questa est his versibus sequentibus de pturbatione nre mentis. Non qz phia di sedisse i extrema
pte lectuli. i. cordis boeci. Nam cu essz in tristitia z doler prop amissionem rerum temporalium
parum vl nihil sapientie habebat z quia tota cura eius erat circa terrena amissa. Ideo di habu/
isse vultum merore deiectum in humuz.

Metrum. ii. primi libri.

Heu qz precipiti mersa profundo
Mens hebet z ppria luce relicta
Te dit in eternas ire tenebras

Terrenis quotiens flatibus acta
Crescit in immensum noxia cura.

tis hoim. secudo specialit puerit planctu suu sup boeciū ibi. hic quoda. Primo dic Deu qz. i. qz
tu mens hoim hebet. i. obcurat mersa precipiti pfundo. i. cura reru tpaliu qz precipitat hoim. z tak
mens relicta ppria luce. i. ptemplatione tendit. i. laborat ire in tenebras externas. i. in ignorantia
as exteriores. Hoc aut ptingit hoī quotiens supple mens acta. i. agitata frenis flatibus. i. pspert
tatibus vel cuentibus cura. i. sollicitudo reru tpaliu noxia. i. nocina crescit i immensu. i. sup modū.

Non qz in nobis est duplex virtus. ronalis z sensualis. sensus aut sp aduersatur roni quia caro
pcupiscit aduersus spm z spūs aduersus carnē. cu aut sensualitas vincit rōnem tūc homo est i ma
lo statu regiminis z efficit bestialis. Cū Albertus sup tertio de aia dic. Turpe est nobis abij-
cere regimē superioris z induere regimē inferioris virtutis qd nobis comune est cū bestijs. Jo
scribit ij. Ethicorū in antiqua translatione. valde conandū z laborandū est nobis vt virtus no-
stra pcupiscibilis subiecta sit rōi. Quēadmodū eni pueri puerse viuūt si nō a suis pedagogis fu-
erint coacti ad recte viuendū. sic appetitus sensualis ducit nos ad insolentiā nisi regula rōnis fu-
erit coartatus. plures aut hoies sequuntur sensualitate qz rōnē: insudantes bonis exterioribz z de-
lectationibus sensualibus p que impediunt in speculatione z cognitione summi boni. Jo phia hoc
deplangens dicit in metro. Deu qz precipiti. Itē cū aia ingerit se curis rez tpaliu pfunde pēl-
pitat z hebz. qz a cognitione rez sui creatoris destituit. z destituta cadit in tenebras externas. i.
in ignorantias exteriores. Ubi nota qz duplex est ignorantia qdam naturalis que est in iuue-
nibus z decrepitis. z vocatur ignorantia interna. quia ex naturali defectu ptingit. Alia est igno-
rantia que causatur ex negligentia hois qn sollicitatur circa exteriora z talis dī externa quia est
extra naturā. de qua dī qz oēs hoies naturalr scire desiderant. Prima ignorantia cū sit natural
nō est viciosa. quia turpes a natura nemo increpat neqz bonos laudat. Secūda ē viciosa cū sit
p hois negligentia de quo loquit boecius scdo huius pla. v. Ceteris animāribus sese ignoraē na-
tura est: hoibus vero vicio venit. Itē dicit noxia cura. vñ Seneca in puerbys. Magnā pte

cuius acies. i. visio mersa lachrymis
caligarat. i. obscurata fuerat vt nec
possez dinoscē. i. inuestigae quena
i. que esset hec mulier tam impiose
auctoritatis. i. potētie. ego obstupui

Hic boeci ont quō phia sibi ap-
propinquas statu eius deplaxit dices
Tu illa phia accedes propius psedit
in extrema pte lectuli. i. cordis mei
z intuens meū vultū gūc. i. gūatum
luctu atq; deiectū. i. inclinatū. in hu-
mū. i. i terrā. merore. i. tristitia con-

Hic incipit metrum secundum huius pmi qd vo-
catur dactylicum a pede pdominate. Et dī tetra
metrum a numero pedu. a tetra qd est quatuor qz
quatuor pedes ptingit. z dī hycatale dicitur ppter
syllaba abundante post duos pedes i medio ver-
sus. vbi gra. pimus pes est heu qz. secūdu picipi
s syllaba ti. huius nois picipi supabundat. ter-
tius pes est mersa pro. qrt fundo. flr est i alijs
In hoc ergo metro phia deplangit statu Boe-
cij dolendo de pturbatione sue metis. Et fac duo
pmoniuersalit phia deplangit pturbationez me-

tu mens hoim hebet. i. obcurat mersa precipiti pfundo. i. cura reru tpaliu qz precipitat hoim. z tak
mens relicta ppria luce. i. ptemplatione tendit. i. laborat ire in tenebras externas. i. in ignorantia
as exteriores. Hoc aut ptingit hoī quotiens supple mens acta. i. agitata frenis flatibus. i. pspert
tatibus vel cuentibus cura. i. sollicitudo reru tpaliu noxia. i. nocina crescit i immensu. i. sup modū.
Non qz in nobis est duplex virtus. ronalis z sensualis. sensus aut sp aduersatur roni quia caro
pcupiscit aduersus spm z spūs aduersus carnē. cu aut sensualitas vincit rōnem tūc homo est i ma
lo statu regiminis z efficit bestialis. Cū Albertus sup tertio de aia dic. Turpe est nobis abij-
cere regimē superioris z induere regimē inferioris virtutis qd nobis comune est cū bestijs. Jo
scribit ij. Ethicorū in antiqua translatione. valde conandū z laborandū est nobis vt virtus no-
stra pcupiscibilis subiecta sit rōi. Quēadmodū eni pueri puerse viuūt si nō a suis pedagogis fu-
erint coacti ad recte viuendū. sic appetitus sensualis ducit nos ad insolentiā nisi regula rōnis fu-
erit coartatus. plures aut hoies sequuntur sensualitate qz rōnē: insudantes bonis exterioribz z de-
lectationibus sensualibus p que impediunt in speculatione z cognitione summi boni. Jo phia hoc
deplangens dicit in metro. Deu qz precipiti. Itē cū aia ingerit se curis rez tpaliu pfunde pēl-
pitat z hebz. qz a cognitione rez sui creatoris destituit. z destituta cadit in tenebras externas. i.
in ignorantias exteriores. Ubi nota qz duplex est ignorantia qdam naturalis que est in iuue-
nibus z decrepitis. z vocatur ignorantia interna. quia ex naturali defectu ptingit. Alia est igno-
rantia que causatur ex negligentia hois qn sollicitatur circa exteriora z talis dī externa quia est
extra naturā. de qua dī qz oēs hoies naturalr scire desiderant. Prima ignorantia cū sit natural
nō est viciosa. quia turpes a natura nemo increpat neqz bonos laudat. Secūda ē viciosa cū sit
p hois negligentia de quo loquit boecius scdo huius pla. v. Ceteris animāribus sese ignoraē na-
tura est: hoibus vero vicio venit. Itē dicit noxia cura. vñ Seneca in puerbys. Magnā pte

Libri primi.

perurbationis sibi dedit, qui exterioribus se intiecit. Itē rō et intellectus dicunt lux hoīs, qz illi lumināt hoīem ad cognitionem creature et creatoris, dicuntur autē ppria lux hoīs quia solū gen^o hoīm viuūt arte et rōe ex proemio metaph.

Dic phia spāliter pūertit se ad replāgendū Boeciū et pmo oñt quāta cōtēplatiōe Boecius qndā viguit, se cūdo oñt quō destitutus a tali pteplatione solū de terrenis cogitabat ibi Nūc iacet effeto **Primo** phia pmen/ dat Boeciū ab astronomia, scdo a naturali phia, tertio a metaphysica scda ibi, quinetiā causas, tertia ibi, quis voluat stabilē. **Primo** dic Boecius quondā liber, i. solutus a cura rerū tpaliū celo sibi apto p cognitionē suētus fuit ire p rōem in ethereos meatus, i. in motus coz/ porū celestū, et ipse cernebat, i. speculabat lūia, i. radios rosei solis, visebat, i. cū desiderio videbat, sidera i. stel/ lationes gelide, i. frigide lune, et ipse Boecius victor ignoratiē hēbat oēm stellā pphēsam nume/ ris, i. certis cōputationib^o / quēcūqz stella erratica exercet, i. opatur, vagos, i. varios recur^o, nūc pgregrediēdo, nūc regrediēdo, stella inqz flexa, i. mota, p varios orbes, i. circlos **Nō** qz aio libera/ to a curis exteriorib^o pcessuz est phari, iō quedā artes dicunt liberales qz filij liberoz, i. nobiliū qui erāt liberati a curis tpalibus, talibus artibus vacabant iō dic phia qz Boecius qndā liber zē

Nō qz dicit celo apto, licz homo planetas celi corporalr nō attingat tū speculatiōe pphēdit **Voc** pulcre tāgit, **Ter** megistus dicens Magnū miraculū est homo, et aīal hōrandū, hic aīa itel/ lectūa in naturā dei transit qñ ipse deus sit, hic p naturā aīe dīus est pūctus, hic dmonuz genus nouit, terrā colit, elemētis cōmiscet, acumine mentis in maris pfunda descendit, celū qd videē altissimū aī sagacitate metit, intētiōe aī eius nulla aeris caligo pfundit, nec terre densitas ei^o / pationē impedit, nō aque pfūditas aspectū eius occūbit, **Nō** qz sol in ortu suo apparet roseus ppter vapores interpositos inē visum nrm et solē, nā albū visū p fumū apparet rubeū, **Et** iā licet in meridiē vapores sint interpositi, nō tū apparet tūc roseus eo qz illi vapores nō sunt grossi s̄ s̄tiliati calore solis, **Nō** phia dicit lunā esse gelidā quod nō est intelligendū formalit, qā pme q̄litates que sunt calidū frigidū humidū siccū nō hnt locū in corporibus celestibus cū nō recipi/ ant pegrinas imp̄ssiones sed dī luna gelida virtualit vel effectiue quia frigus et etiā humores efficit in inferioribus ppter qd noctes quibus luna p̄st sunt gelidiores et humidiores diebus,

Nō qz planete dicuntur hēe vagos recursus, quia mouent̄ duplici motu scz pmi mobilis ab ori/ riente in occidentē et pprio motu ab occidentē in orientē, vel iō quia quādoqz apparent nobis sta/ tionarij, quādoqz retrogradi, qñqz p̄p̄nqui, qñqz aliquāliter remoti, **Nō** qz stella erratica dī fle/ xa, i. mota p varios orbes circuloz scz dferentis et epicycli, rōne quoz circuloz nūc dicunt pro/ gressiui, nūc retrogdi, nūc stationarij, vt dcm̄ ē, et hz videri in theozica planetarū vel astronomia **Dic** cōmēdat eū ex pte naturalis phie dicens, **Qui** etiā p certo, Boeci^o solitus fuit rimari, i. inq̄rere cās, vñ, i. p/ ter qz causas sonora flāmīa, i. sonozosi venti, sollicitēt, i. per/ turbēt, equozā, i. planiciem, ponti, i. maris, q̄i dicēt boecius scinūt cās generatiōis ventozū qui cōmouent ipm mare, **Nō** qz ex libro methozoz pz qz vēr^o generat̄ ex vapore calido et sicco eleuato p calorē solis qui pueniēs ad locū nubū frigiditate nu/ bis repectit et repectus fertur in latus et facit sonū impellendo aerē, et quia aqua facilliter est di/ uisibilis de facili cedit et reuerberat p ventos, **Vel** aliter pōt intelligi, Antiqui ei dixerūt qz iō vērū turbāt mare qā in ipō mari generant̄ vērū qz nō exēnt s̄ faciūt fluxū maris, licet hec opinio nō sit vera quia mare fluit et refluit tempozē determinato sicut bis in die naturali, venti autē ge/ nerātur tempozē indeterminato.

Dic phia cōmēdat boeciū a metaphysica, et itera/ to a naturali phia dicens, boecius etiā solitus fuit ri/ mari, qz spūs, i. intelligentia voluat motu diurno sta/ bilē orbē firmamenti, vel etiā cur sidus solis vel ali/ ud hūs ortū et occasum casuz in hespias vndas, i. i a/ quas maris occidentalis surgat, i. itez oriatur ab ori/ tu rutilo, i. ab orientē splendido qñ diceret, boecius

Dic quondam celo liber aperto

Suctus in ethereos ire meatus

Lernebat rosei lumina solis

Visibat gelide sidera lune

Et quēcūqz vagos stella recursus

Exercet, varios flexa per orbes

Cōprehensam numeris victor hēbat

Qui etiā causas vnde sonora

Flamina sollicitāt equozā ponti

Quis voluat stabilem spūs orbem

Vel cur hesperias sidus in vndas

Casurum rutilo surgat ab ortu

Quis veris placitas tempet horas

Ut terram roseis floribus ornet

Metrum secundum.

**Quis dedit ut pleno fertilis anno
Autumnus gravidis influat visus
Rimari solitus atque latentis
Nature varias reddere causas**

solitus erat inquire cur stelle que in occidente videntur occidant iterum resurgant in oriente, etiam erat solitus rimari que temper placitas horas veris, id est temporis finalis ut ornet terram roseis floribus, que dedit, id est ordinavit ut autumnus fertilis anno pleno, id est secunde influat, id est influentia faciat gravidis visus, id est botris repletis, etiam erat solitus reddere, id est signare varias causas latentis nature, id est reze naturalium. **Non**

omne quod movetur ab alio movetur, ex vi phisicorum, ergo celum ab alio movetur. **M**ovetur autem celum a duplici motore, per cometarum, et metaphysice ab uno principio et appropriato qui vocatur intelligentia a quo movetur effectivum, ab alio motore separato qui est deus a quo movetur in ratione finis. **I**tem dicitur orbem celestem esse stabilem, licet enim moveatur et mutet locum secundum partes non tamen secundum totum, et quantum ad se esse stabilis, id est immobilis. **I**tem causa que stelle que occidunt iterum orientem non est alia nisi motus circularis primi mobilis que secum rapit omnes stellas tam fixas quam erraticas. **I**tem hesperus est stella que de vespe sequitur solem occidentem a qua stella mare occidentale dicitur hespericum mare eo quod sol et hesperus ibi se mergant non quod ita sit sicut que vulgares sic opinantur, cum enim stelle occidentem propter interpositionem maris inter visum et stellas videntur stelle mergi in mare. **I**tem tempus finale dicitur placitum quia est pueniens vite hominis. **E**st enim tempus veris calidum et humidum in quibus consistit vita, ex libro de moribus et vi. **E**t in illo tempore producantur flores, nam materia florum est humidum aquam sterile bene coactum a calido aereo quod igitur in vere dicitur calidum aereum et humidum aquam sterile, quod parva indiget digestionem, id est in vere cuius calor tepidus est flores producantur. **I**tem vitis multum abundat de humido aqueo et grosso cuius signum est quia tempore putationis distillat ab eis quasi humidum lachrymabile, tunc autem humidum grossum multum resistit digestionem id est vult ad maturitatem tarde puenire, id est tempore autumnum. **I**tem Boetius confuevit reddere causas latentes rerum naturalium quod fuit iudicium felicitatis. **N**am secundum Virgilium, felix que potuit rerum cognoscere causas.

**Nunc iacet effeto lumine mentis
Et pressus graubus colla carenis
Declinans gerens pondere vultu
Cogitur heu stolidam cernere terram**

Hic omnia phisica quod Boetius destitutus fuit per deam speculationem cum de terrenis cogitabat dicens. **N**unc, id est tempore doloris, Boetius iacet, id est prostratus est, effeto, id est euacuato lumine, id est speculationem mentis et ipse pressus colla, id est secundum colla gravidis carenis passionum que mentem gravant gerensque declinans vultum, id est inclinatum pondere amissionis reze temporalium heu cogitur cernere stolidam terram, id est bona terrena que homines stolidos efficiunt.

Non catena est ferream instrumentum que aliquid per suam naturam detinet. **Q**uattuor autem effectus qui sunt, gaudium, spes, timor, et dolor, similitudinarij dicitur catene quod animi homines detinet et per suam naturam et rationem ad illicita trahunt, nam ratio spiritus dicitur ad optima ex primo Ethici. **E**t propterea Boetius in fine huius primi hortatur ad fugam passionum ibi, tu quoque si vis. **I**tem non non est estimandum quod Boetius sic esset ita euacuatus lumine mentis sicut lira sonat: quia alias fuisset insufficientis per positionem huius libri, sed phisica loquitur hoc passionem. **I**lle enim est lumie mentis stultus qui inclinatur se ad terrenam diligendo ipsa, et non elevando intellectum suum ad speculabilia que sunt non fuit Boetius. **U**n dicit Augustinus, Tales sunt homines que sunt ea que diligunt, quia dilectio transmutat diligentem in similitudinem rei quam diligit. **H**ec Marquardus.

Mulier requirit siquid sensus in Boecio adhuc maneat.

Prosa secunda, primi libri.

Medice inquit tempus est potius querere. **B.** Tu vero totis in me intentata lumibus. **P.** Tu ne ille es ait, qui nostro quando dicitur lacte nutritus, nostris educatus alimentis in virilis

Dic incipit secunda pars huius primi in qua phisica inuestigat morbum Boetij ex quibusdam signis, secundo solatur ipsum ne despet, secunda ibi, cum me non. **P**rimo dicit phisica Boetij, ego possem multa querere de perturbatione mentis tue, sed nunc potius medicine tempus est querere. **R**espondeo pro sed, tum, id est tunc mulier illa intentata me totis lumibus, id est oculis ait, es tu ne ille que quando

Libri primi. prosa sc̄da

dā tpe iunētutis nutritus n̄ro lacte .i. facilibus documētis. in etate aut p̄fecta educatus. i. nutritus n̄ris ali mētis. i. doct̄inis difficilioribus. tu euaseras. i. pueneras. in robur. i. in fortitudiez viril̄ ai. atq̄ p̄ certo nos p̄mleram? tibi arma t̄lia. i. documēta q̄ nisi p̄or abiecisses p̄ obliuionē ip̄a tuerent̄ te inuicta firmitate. **Diē**

ph̄ia Agnoscis ne me? quid taces? siluisti ne pudore. i. verecūdia. an stupore. i. mentis alienatiōe ego mallē. i. magis velle te siluisse pudore. s̄ vt ego video stupor oppressit te. **Nō** q̄ ph̄ia i deplāgēdo **Boeciū** nō facit lōgā morā ne **Boeci** desperet sup̄ infirmitate sua. s̄ diē ph̄ia magis eē tps̄ medicine q̄ q̄rele **Ite** boni medici ē totis ocul̄ diligēt respicē facie infirmi eo q̄ in facie magis apparent signa p̄noscificatiōis infirmitatis. ideo ph̄ia dī esse intuta **Boeciū** totis lumibus. **Ite** p̄ arma ph̄ie intelligūt̄ p̄cepta ph̄icalia que p̄suadent minime extolli i p̄speris nec dep̄mi i aduersis. hortat̄ enī nos ph̄ia ad magnanimitatē. **Magnanim** aut̄ est q̄ p̄tra difformēs insultus fortune vnanimi mētis p̄stātia militat. **De** his 7 similibus p̄ceptis ph̄icis **Boeciū** oblitus fuit p̄pter dolorē. **Nō** taciturnitas q̄nq̄ puenit ex pudore. quādoq̄ ex stupore. q̄nq̄ ei manifestat̄ alicui aliquid quod velle celari. ipe efficit̄ verecūdius. 7 oculi eius dep̄mūt̄. facies ei? rubet 7 auertit̄. 7 ligua eius in loquēdo ligat̄. **Nō** q̄ stupor vno mō est abūdās admiratio mētis. vt ibi. **Papa** stupor mūdi. alio mō ē mētis alienatio. 7 sic accipit̄ in p̄posito 7 inducit taciturnitatē. ex quo enī motus lingue est s̄m p̄formitatē ad ph̄antasiā. turbata ph̄antasia sicut p̄tingit in alienatiōe mētis. p̄pedit̄ lingua in loquēdo. ergo diē ph̄ia. pudore an stupore siluisti. 7 q̄ ta citurnitas pueniens ex pudore d̄terior ē q̄ que causat̄ ex pudore. cuz ip̄a causat̄ ex aliq̄ defectu interiori. iō diē ph̄ia. mallē pudore siluisses. **Nō** s̄m **Uguitiō** pudor ē corporis s̄ pudicitia est mentis. **Est** aut̄ pudor verecūdia ex aliq̄ casu inata. nō auferēs memoriā s̄ impediens linguā **Stupor** at̄ ē casus memoriā auferēs. 7 linguā impediēs. 7 peius est tacere stupore q̄ pudore q̄ melius est memoriā retinendo nō loqui q̄ loq̄ 7 memoria carē. **Nō** ph̄ia diē **Boeciū** habuisse nutrimentū suo lacte. p̄ nutrimentū lactis intelligit̄ triuū. s̄. gr̄amatica. logica. 7 rhetorica. quibus iuuenes sunt seriatim informādi tanq̄ facilibus documentis. sic puer lacte nutrimento molli 7 facilis digestionis nutrit̄. **Sed** p̄ hoc q̄ diē in virilis ai robur euaseras sc̄z ad sciam mathemat̄icā 7c. qua tanq̄ p̄ sciam magis subtile hō p̄fecte etatis efficit̄. **Nō** ph̄ia p̄tulit **Boecio** arma n̄ corporalia sed sp̄nalia sic sunt p̄tutes intellectuales q̄s enumerat **Ar̄. vi. Ethicor̄** 7 sūt illa. **Intellectus. sapientia. scia. ars. 7 prudentia. Et** similit̄ virtutes cardiales que sunt q̄tuor. **Prudentia. iusticia fortitudo. temperātia. Et** dicunt̄ cardiales q̄ quādā p̄ncipalitatē sibi v̄dicāt. s̄. **ma teria** circa quā h̄nt fieri. **Illa** enī arma abiecit **Boecius** quādo temporalibus adhefit. appetitui sensitui annuens. 7 ab attentione celest̄ū sequestratus. **Et** de istis armis diē apl̄us. **Abijcite** s̄ opa tenebrarū 7 induimini arma lucis sic vt in die honeste ambulemus.

Diē ph̄ia p̄solat̄ **Boeciū** ne desperet dices. **Cunq̄** ph̄ia vidisset me nō mō. i. nō t̄tū tacitū. s̄ p̄orsus. i. t̄lit̄ elingūē. q̄ pro 7 mutū ip̄a ad mouit. i. apposuit p̄ctori meo lenit̄ manū 7 inquit. i. dixit nihil piculi ē circa hūc hōiem ipe patit̄ lethargū. i. morbū obliuionis. morbū inq̄ cōmunē mentū illuzat̄. i. d̄ceptarū et ipe paulisp̄. i. modicū est oblitus sui sed facile sui recordabit̄. si quidē p̄ certo cognouerit nos ph̄iam ante. i. prius. quod vt ipe possit̄ facē. tergamus lumia. i. oculos eius. caligātia nube. i. obscuritate rez mortaliū. i. temporalū. hec dixit ph̄ia 7 veste sua p̄tracta. i. puoluta in rugā siccauit oculos meos fletibus vndantes. i. humedātes. **Nō** q̄ tacitus est ille qui nō loquit

Cunq̄ me nō modo tacitū s̄ elinguem p̄orsus mutū q̄ vidiss̄. admouit p̄ctori meo leniter manū. **P. Et** nihil inquit periculi est. lethargū patit̄ cōmunē illuzarū mentū morbū. **Sui** paulisper oblitus est. recordabit̄ facile sui si q̄dē nos an̄ cognouerit. **Qd** vt possit̄ paulisper lumina eius mortaliū rerū nube caligātia tergamus. **B. Hec** dixit. oculos q̄ meos fletibus vndantes contracta in rugā veste siccauit.

Metrum tertium.

licet habeat partem lingue ad loquendum, sed clinguis vel mutus dicitur ille qui non solum non loquitur sed non habet partem lingue ad loquendum et talis fuit Boecius propter stuporem, id est mentis alienationem.

Non quod phia inuens se esse bonam medicam solatur Boecium dicens nihil periculi est in homine isto, quod secundum Senecam in libro de clementia ad Nerone Mali medici est desipere ne curet eger. Non quod lethargia est infirmitas causata ex oppressione cerebri cum obliuione et iungit continuo somno, et sic lethargus est morbus inducens obliuionem et somnum. Inde lethargicus, et est homo qui patitur tale morbum. Et dicitur a lethos quod interpretatur obliuio, et lethus est flumen infernalis. Boecius ergo patiebatur lethargum, id est morbum obliuionis, quod si precepta phie in memoria habuisset nunquam de amissione rerum temporalium doluisset. Item dicit lethargum esse morbum illusarum mentium, quia mens illusa est ubi ratio est ligata propter defectum phantasiae: sicut in freneticis, vel propter defectum memorie sicut in lethargicis. Notandum homo componitur ex anima immortalis et corpore mortali. Sed quia boecius oblitus fuit bonorum anime id dicit fuisse sui oblitus non totaliter sed paulisper quod adhuc curam habuit de bonis terrenis quod respiciunt corpus. Item homo per phiaz habet sui ipsius perfectam cognitionem, ad cognoscendum autem illud quod per phiam cognoscitur, oportet primo phiam cognoscere, id est dicit phia sui recordabitur facile si nos prius cognouerit. Item per vestes phie in ruga preteritas intelliguntur precepta phicalia in vniuerso volumine aggregata sicut in illo libro quibus ipsa phia boecium solatur. Non quod ad medicum infirmum curare volentes plures requirunt conditiones. Primo ut qualitates et conditiones respiciat et ut humores nocentes agnoscat. Secundo ad loquendum eum moueat. Tertio si per valida egritudine commutescat ut manum corpori infirmi adhibeat. Quarto ut eum sibi solatorijs reficiat. Sic phia videns dolens boecium per eum insperit, et ad loquendum monit, et manum suam corpori apposuit, et quarto sibi solatorijs refecit.

Metrum iij. primi libri.

Quinc me discussa liquit nocte tenebre

Luminibusque prior redijt vigor

Ut cum precipiti glomerantur sidera coro

Nimbosisque polus stetit imbubus

Sol latet ac nodum celum venientibus astris

Desuper in terram nox funditur

Hanc si thraicio boreas emissus ab antro

Verberet, et clausum reseret diem.

Emicat et subito vibratus lumine phebuis

Mirantes oculos radijs ferit.

hic incipit tertium metrum huius primi libri cuius primus versus vocatur metrum dactylicum hexametrum, secundus dicitur metrum alamanicum ab inventore, tetrametrum a numero pedum, dactylicum a pede predominantem, acatalecticum quod nulla syllaba abundat nec deficit. In hoc metro boecius declarat per quoddam simile quod remotis impedit mentis vigorem cognitionis recuperavit et est talis similitudo. Sicut coram stare nubes generant et per interpositionem nubium solis alia astra nobis occultant, sic aduersitate eminentem hominem afficit diuersis passionibus obscurantibus intellectum. Et sicut auster flante nubes dissoluitur et radij solares reuertuntur, sic aduersitate adueniente solatio phica passiones sedant et intellectus illuminatur. Dicitur ergo in littera. Tunc cum phia terret oculos meos tenebre liquerunt me discussa nocte, id est obscuritate, et post vigor cognitionis redijt luminibus meis, id est oculis, ut per sicut, sol latet, id est occultatur, cum, id est quando, sidera, id est stelle glomerant, id est inuoluntur precipiti coram, id est tali vento, et polus, id est celum, stetit, id est stare videtur, nimbosis imbribus, id est pluuijs nubilosis ac per etiam nox, id est obscuritas, fundit desuper, id est de nubibus in terram, nodum, id est non adhuc, astris, id est stellis venientibus, id est apparentibus in celo. Si boreas emissus, ab thraicio antro, id est thracie regionis verberet, id est appellat hanc noctem, id est obscuritatem et reseret clausum diem, tunc phebuis, id est sol, emicat, id est lucet, et vibratus, id est fortificatus lumine suo ferit, id est percutit oculos hominum mirantes subito lumine solis post tenebras. Non phia trahit hominem ab obscuritate ignorantie ad lucem sapientie ex littera, de pomo Arl, et etiam per metristam. Ars hominem format ne sint esse malum. Et ergo cum phia sicasset oculos boecij fugatis tenebris ignorantie: redijt vigor intelligentie. Non quatuor sunt venti principales qui flant a quatuor partibus mundi scilicet ab oriente occidente septentrione et meridie quorum quilibet habet duos collaterales et sic sunt sex, venti qui his versibus continentur flant subsolanus vulturinus et eurus ab ortu. Atque die medio notus heret aphicus auster. Circius occasus zephyrusque fauonius afflant. Sed veniunt a quo boreas et corus ardo. Corus ergo est ventus qui flante generatur nubes et conglomerant sidera sic quod per nubes occultant. Nota quod polus est stella que semper in eodem loco videtur, sed hic polus ponitur pro firma metro tanquam pars pro toto per synecdochen. Non quod polus, id est celum dicitur stare quando est obduum nimbosis imbribus non quod stetit sed quia motus eius tunc nobis non apparet, motum enim celi non percipimus nisi

per motū alicuius stelle. cū autē celū est cooptū obscuris nubibus: nulla stellavideri pōt. **Nota** fm Ugnitionē nimbus est nubiu densitas ex intēpestate orta. et sic dicit Boecius hic in nimboſis imbribus. i. densis pluuijs. et est rō qz tenuis imber nō impedit aspectū astrozū. **Nō** qz boreas dē flare ab antro thraicio qz forte regio thracie ē cauernosa de cui⁹ cauernis exit ventus. genēa tus ex vaporibus siccis in terra. **Nō** postqz phia terſit oculos Boeci⁹ et eisdē a fletu lachry/ marū cōpescuit restitū⁹ fuit pristino vigori. **Uñ** oculi ipius Boeci⁹: vt rō et intellectus: offulca ti erant tenebris ignorantie cū istis tpalibus adheſt. ppter amissionē rerū tpalū diuersis fuit ſt icatus passionibus. **Sed** phia oculozū caliginē abiecit cū ipius intellectus illuminauit. tenebras ignorantie fugando et lumine spūali vt ſcia illuminando.

Cognoscit mulierē philosophiā esse. ac rogat cur dignetur viſere exilium.

Vic incipit tertia pſa pmi libri i qua Boecius onit quō phiam cog nouerit. **Et** diuidit quia primo onit quō phiam cognouit et qualis de pñ tia eius admirari cepit et quō phia sibi rnt. **secūdo** pbat phia psecutio nē sapientū a vulgaribus nō eē no uā. scdā ibi. nōne apud veteres. **Di** cir pmo. **Vaud** p nō aliter. nebulis tristicie mee dissolutis. i. fugat. p cō solationē phie qm̄ sicut nubes dis/ solūntur p flatū boree sic ego Boe/ cius hausi. i. resperi celū. i. sursum. et recepi mētē. i. vigore rōnis ad cog noscendā faciez medicantis. i. medi ci. **Itaqz** p ergo. vbi. i. postqz ego de duxi. i. uerti oculos. qz pz dēfixi. i. stabiliui intuitū i eā resperi nutrice meā phiam in cui⁹ laribus. i. scho/ lis fuerā obuersatus ab adolescētia .i. a inuēute mea. et inqz. i. dixi o ma gistra oim virtutū. quid. i. ppter qd tu venisti lapsa. i. pgressa supno car die. i. de celesti porta. i. has solitudi nes. i. loca deserta. nri exilij. i. nre re legationis an. i. nūquid ppter hoc venisti. vt exns rea. i. tanqz culpabilis mecū agiteris. i. manife steris falsis criminatiōibus. **Illa** phia inquit. i. dixit o alūne. i. p me nutrite an. i. vtz te desereres? qsi dicēt nō. nec partirer. i. diuiderē tecū cōmunicato labore. i. diuiso labore. sarcinā. i. pōd⁹ quā tu sustulisti ob inuidiā mei nōis. rōne sapiētie. atqz p certe. nō erat fas. i. honestū phie relinquere iter inocentis icomitatū. i. sine comite. **supple** si ego te dēreliqssim. ego vererer. i. timerē. meā cri minatiōem. i. meā dānationē et valde phozrescerem qsi aliquid nouū acciderit **supple** circa te. ei p quia nū. i. nūquid tu cēsēs. i. iudicas pmi ipam sapiam esse laceſsitā. i. afflicta. piculis. i. pprurba tiōibus. apud im pbos mores. i. male morigeratos hoies? qsi dicat hoc nō ē nouū. **Nō** phia dē medica. **Sicut** enī medicus morbo fugato sanitatē inducit. sic phia ignorantia relegata vitā vtri/ usqz seculi pdonat. nā hētur in libro de pomo **Ar.** Qui phiam inuenit vitā in vtroqz seculo iuenit **Et** alibi. Qui me iuenerit vitā iueniet et hauriret salutē a dño. **Et** iō dicit Boecius faciem medi/ cātis. **Nōndū** qz Boecius nō solū dēduxit oculos in phiam sed dēfixit in eā intuitū. p quod in nuif qz quivult phari: oportet se totū tradē phie p ptinuū studū et laborē. **Nā** sicyna hyrūdo ad ueniēs nō facit verē: nec vna dies calida fac estate: sic nec vna speculatio phica fac philosophū. **Nō** qz tps oportunū ad philosophandū est tēpus adolescentie quod inuens boecius cuius la ribus ab adolescētia fuerā obuersatus. **Nā** etas hois assumilat cerc que si nimis est mollis vt du

Prosa tertia primi libri.

Haud aliter tristicie nebulis dissolutis. hausi celū. et ad cognoscendā medicantis faciē men tē recepi. **Itaqz** vbi in eam deduxi oculos intuitūqz dēfixi. respicio nutrice meā cuius ab adolescentia lari bus obuersatus fuerā phiam. **Et** qd inquā tu in has exilij nostri solitudines **O** oim magistra virtutū supe ro cardine delapsa venisti? **An** vt tu quoqz mecū rea falsis criminatiōibus agiteris? **An** inquit illa te alūne desererē. nec sarcinā quā mei nominis inuidia sustulisti cōmunicato tecū labore partirer? **Atqui** phie fas nō erat incomitatū relinquere iter innocentis. **Deā** sez criminationē vererer. et qsi nouū aliquid accidēt phozrescerē. **Nūc** enī primū cēsēs apud im pbos mo res: laceſsitam periculis esse sapientiam?

legationis an. i. nūquid ppter hoc venisti. vt exns rea. i. tanqz culpabilis mecū agiteris. i. manife steris falsis criminatiōibus. **Illa** phia inquit. i. dixit o alūne. i. p me nutrite an. i. vtz te desereres? qsi dicēt nō. nec partirer. i. diuiderē tecū cōmunicato labore. i. diuiso labore. sarcinā. i. pōd⁹ quā tu sustulisti ob inuidiā mei nōis. rōne sapiētie. atqz p certe. nō erat fas. i. honestū phie relinquere iter inocentis icomitatū. i. sine comite. **supple** si ego te dēreliqssim. ego vererer. i. timerē. meā cri minatiōem. i. meā dānationē et valde phozrescerem qsi aliquid nouū acciderit **supple** circa te. ei p quia nū. i. nūquid tu cēsēs. i. iudicas pmi ipam sapiam esse laceſsitā. i. afflicta. piculis. i. pprurba tiōibus. apud im pbos mores. i. male morigeratos hoies? qsi dicat hoc nō ē nouū. **Nō** phia dē medica. **Sicut** enī medicus morbo fugato sanitatē inducit. sic phia ignorantia relegata vitā vtri/ usqz seculi pdonat. nā hētur in libro de pomo **Ar.** Qui phiam inuenit vitā in vtroqz seculo iuenit **Et** alibi. Qui me iuenerit vitā iueniet et hauriret salutē a dño. **Et** iō dicit Boecius faciem medi/ cātis. **Nōndū** qz Boecius nō solū dēduxit oculos in phiam sed dēfixit in eā intuitū. p quod in nuif qz quivult phari: oportet se totū tradē phie p ptinuū studū et laborē. **Nā** sicyna hyrūdo ad ueniēs nō facit verē: nec vna dies calida fac estate: sic nec vna speculatio phica fac philosophū. **Nō** qz tps oportunū ad philosophandū est tēpus adolescentie quod inuens boecius cuius la ribus ab adolescētia fuerā obuersatus. **Nā** etas hois assumilat cerc que si nimis est mollis vt du

Prosa tertia.

ra nimis. formā sigilli nō recipit nec retinet. si autē est tempate mollis vel dura: figurā recipit et retinet. Sic similr etas nimis tenera sicut infātia: nō recipit doctrinā phicā. nec etas nimis dura sicut decrepitas. Sed etas tempata qlis est adolescentia que faciliter intelligit et itellecta memorie cōmendat. Nō p lares phie intelligunt diuerse seāte phozū sicut Aristorelis et Platonis qbus Boecius ab adolescentia fuit obuersatus. Et dicit Uguicio q obuersari est idē q puerari. Nōndū q phia dī mgra oim dntū. qz oēs frutes morales docz vt pz ex ethic. et dico morales ppter virtutes theologicales que sūt. fides. spes. et charitas. Et dī phia delapsa a supno cardine qz ois sapia a dño deo est. Nā sicut scribit in plogo libri de regimie pncipiū. Deus est q diuitias sue sapie istuit aiab. i. studētib; fuit grāz cognoscēdi. cui nihil ē difficilez sine q nihil ē possibile possideri. Nō vt postea ptebit q Boecius false crimiabat de lris cōpositis et de impedi mēro delatoris. et illud qd faciebat sapia: dicebat facē arte magica. iō dī ad phiaz. Nūquid venisti vt tu mecū rea falsis crimiatiōib; agiteris? Nō phia tāgit tres rōnes ppter qz nō debuit derelinquē Boeciū. Prima qz nutrit nō debet derelinquē suū alūnū. Secūda q patit ppter aliū nō debet vt deserat ab illo. Tertia qz nō debet phiam derelinquē innocentē. Boecius autē fuit alūnus phie. ipe patiebat iūrtias ppter phiam et fuit innocēs qz. Nō f; Uguitionē lacesso. i. cū dēsiderio lacero vel vexo vel iniurijs affligo.

Nōne apud veteres quoq; ante nri Platonis etatē magnū sepe certamē cū stulticie temēitate certauim? Eodē q; supstite pceptoz eius Socrates iuste victoriā mortis me astante promeruit. Cuius hereditatem cū deinceps epicureū vulgus ac stoicū ceteriq; p sua quisq; parte. raptū ire molirent. meq; reclamātē renitentēq; velut in partē prede traherēt. vestē quā meis texuerā manibus disciderūt: arreptisq; particulis ab ea totam me sibi cessisse credentes abiere. In quibus quoniam quedā nostri habitus vestigia videbantur meos eē familiares imprudētia rata: nōnullos eorū pphanē multitudinis errore peruertit.

ptē prede. me reclamātē. i. tradicētē. qz pz. renitentē. ipi disciderūt vestē meā quā texuerā meis manibus et ablatiis pāniculis abierūt credētes me totā sibi cessisse. Et qz in istis apparuerūt qdā vestigia nri hitus. i. prudentie. imprudentia vulgarū rata. i. opinata ipos meos esse familiares. i. meos discipulos rōne sapie puerit nōnullos eorū. i. alijs errore. i. psecutione pphane mltitudinis. i. indocti vulgi. sic vulgares solēt puertere doctos. Nō qz an tempus Platonis mlti sapiētes psecuti fuerūt a vulgaribus. et tpe Platonis Socrates magister eius interijt ppter suā sapiētiā. nā ipe cognouit sua sapia esse vniū dñi. alios at colentes plures dōs redarguit. qd picipēs dur Atheniensū noie Anetus coegit ipm bibere venenū in noie pluriū deoz et interijt. Nō mortuo Socrate discipuli sui qui sciam Socratis tanq; hereditariā sibi vendicabāt: inceperūt dissentire in q magister eorum Socrates posuisset summū bonū. Quidā eni suoz discipulorū dicti epicuri dicebāt ipz posuisse summū bonū in voluptatibus. Alij sicut stoici dicebāt q in virtutibus. et quilibet eoz p defensionē sue opinionis rapuerūt auctoritates phie ipas extorze exponēdo. ppter quod phia dicit illud reclamasse. et sic male exponēdo sciderūt vestes phie et particulas abstulerūt. et quāuis nō essent veri phi qz tū videbant esse. multi eorū a vulgaribus occisi sunt.

De si nec Anaxagore fugaz. nec Socratis venenum nec Zenonis tormēta quoniam sūt peregrina nouisti

Dic phia pbat psecutiōem sapiētū a vulgaribus nō esse nouā. Et hoc p° pbat exēplis antiqs. et magis modernis. 3° oñt qd sit faciēdū p insultus vulgarium. scda ibi. qz si nec stia ibi qui sūq; 3. Primo dīc. bñ dixi q psecutio sapiētū a vulgaribus et a malis nō est noua. nonne apud veteres atē etatē nri Platonis nos phia sepe certauimus magis certamē cū temeritate stulticie. i. cū stultis et temerarijs hoibus. co dēq; Platone viuēte mgr ei? Socrates iuste pmernit victoriā mortis me sibi astate. cui? Socratis hereditatē. i. sciētā hēditarie relictaz suis discipulis cū epicureū vulgus et stoicū et ceteri. molirent. i. laboraret ire raptū. i. rapē vnusq; p sua pte. et cū ipi traherēt me phiam in

Dic phia pbat psecutionē sapiētū exēplis magis modernis dī. Boeci si nō nouisti fugā Anaxagore. nec venenū Socratis. nec tormēta Zenonis. b i.

mēta zenonis. qm̄ ista sunt pegrina
 .i. extranea ⁊ aliena quomō tu potu
 isti scire canios. i. psecutōnem canij
 ac senecas ac soranos. i. seq̄ces so/
 ranij quozū memoria nō est puetu/
 sta. i. valde antiq̄. nec incelebris. i. n̄
 sine gl̄a. quos viros nihil aliud de
 traxit in cladē. i. in mortē. nisi q̄ in/
 stituti. i. informati n̄ris moribus. ipi
 videbāt dissimillimi studijs impro/
 boz. Itaq̄ nihil est. i. nō est cā q̄ tu
 admirere. i. debeas admirari si in h̄
 salo vite. i. amaritudine nos sapien
 tes agitemur. i. veremur. pcellis. i.
 aduersitatibus malozū circūstantibus. q̄bus scz nobis sapientib⁹ maxie ppositū est. i. intentio dis
 plicē pessimis. quoz maloz si sit numerosus exercitus. tñ est spernend⁹ qz nullo duce supple rō/
 nis regit. sed tñ rapit errore lymphante. i. p̄cipitate eos ad modū lymphē temere. i. p̄sumptuose
 ac passim. i. vbiq̄. **Nō q̄ Anaxagoras** stulticiā hoim solē pro deo colentiū resp̄hendit dicēs so
 lē nō esse deū sed lampadē ardente ppter qd̄ reus iudicatus est ⁊ in fugā cōpulsus q̄ dicit phia
Anaxagorē fugā. **Nō dicē Socratis** venenū ⁊ quo dictū est sup̄: quo veneno interijt. Similr
 zeno multa tormēta rōne sue sapie sustinuit. **Nō q̄ Canius. Seneca. Soran⁹.** fuerūt nobiles
Rōni ex moribus phie instructi ppter quod interierunt. **Qñ canij** dicebant imitatores a mḡo
 suo **Canio.** Similr soranij dicūtur a **Sorano** q̄ fuit poeta. ⁊ eius seq̄ces ab eo nominant. **Nō**
de Seneca dicē **Boecius** in de discipl. scholar. q̄ **Nero** familiarē suū p̄ceptozēq̄ **Senecā** ad eli
 gende mortis arbitriū coegit. **Nō q̄ sapientes** dissimiles sūt studijs im̄pboz qz dicē **Seneca**
 in li. de amicitia. disparēs mores disparia sequunt̄ studia. quoz dissimilitudo dissoluit amicitiam
 nec vnq̄ im̄pbi p̄bis: nec p̄bi improbis amici eē possunt. nō ob aliā cām nisi qz tāta est int̄ ipos
 distantia quāta esse pōt studioz malozūq̄ moz distantia. **Nō q̄ ppositū** sapiētū est displicere
 pessimis qz dicit **Seneca** in de remedijs fortuitoz. **Malis** displicē laudabile est. ⁊ alibi virt⁹ sese
 diligit aspnatq̄ malū. **Et poeta.** **Opto** placere bonis prauis odiosus haberi. **Nō q̄ dicē** exer
 citū malozū esse innumerōs. qz fm̄ **Salomonē.** **Stulroz** infinitus ē numerus ⁊ pueri difficul
 ter corrigunt. **Nō q̄ mali** nō reguntur duce rōnis quia rō dēp̄cat ad optima. mali at̄ opantur
 pessima. **Ducunt** enī errore sensualitatis: vitā bestialē psequētes. ⁊ quib⁹ dī in libro **Ethicozū.**
Quidā sunt hoies vitā pecudū eligētes similes sardanapalo. **Et q̄ dicē phia** q̄ tales sunt timēdi
 quia exquo nō regunt per rōnē tūc eozū fatuitas facilliter dissipatur.

Dic phia oñt qd̄ sit faciendū cō
 tra insule⁹ maloz dicēs **Si** exerci/
 tus maloz icubuerit. i. istiterit. stru/
 ens. i. faciens aciē. i. bellū p̄tra nos
 sapientes. q̄dez p̄ certo n̄ra dux. i.
 rō p̄h̄it. i. colligit. copias. i. scias ⁊
 virtutes copiosas. in arcē. i. in alti
 tudinē speculatiōis celestij. vero p̄
 sed. illi mali occupant̄ circa diripi/
 endas. i. auferendas inutiles sarci/
 nulas. i. diuitias corporales que sarcinā ⁊ pond⁹ corpōris sūt iutiles. aiām summergētes. ac nos
 sapientes in p̄templatione celestij p̄stituti irridem⁹ malos: rapientes queq̄ vilissima rez. nos se
 curi existentes totius furiosi tumult⁹. i. p̄tra furiosuz tumultū maloz q̄. i. ⁊. nos sumus muniti. eo
 vallo. i. munimine q̄ nō sit fas aspirare. i. accedere stulticie grassanti. i. impugnāti nos. **Nōndū**
Boecius hic n̄ram rōem appellat ducē. **Qñ rō** diffiniē sic. **Est** h̄itus dirigens oēm actiōem hu
 manā in vltimū ⁊ optimū finē. **Itē** nota p̄ arcē ip̄e intelligit altitudinē speculatiōis celestij
 ⁊ ad hanc ducit nos rō. **Et** hoc est vltimū bonū humane vite qd̄ nullus aufere pōt **Nō** copie
 in h̄ loco dicūtur appetitus sensitiui. ⁊ dicunt̄ copie q̄si cupie qz cupiūt res aliquādo p̄tra rōez
 ⁊ tales copias debz regere rō ⁊ debet se munire vallo humilitatis ⁊ paciētie. ⁊ tūc oēs impugna/
 tiones: aduersitates: ⁊ miserias: equanimiter sustinebit ⁊ tentatōnes. ⁊ dēlectationes noxias quas

at canios. at senecas. at soranos. quoz nec puetusta
 nec incelebris memoria est. scire potuisti? Quos nihil
 aliud in cladem detraxit. nisi q̄ nostris moribus insti/
 tuti: studijs improbozū dissimillimi videbant. Itaq̄
 nihil est q̄ admirere. si in hoc vite salo circūstantibus
 agitemur pcellis. quibus hoc maxime proposituz est
 pessimis displicere. Quozū quidē tamen numerus
 exercitus: spernend⁹ tñ est. qm̄ nullo duce regit. s̄ er/
 rore tantū temere ac passim lymphante raptatur.

at canios. at senecas. at soranos. quoz nec puetusta
 nec incelebris memoria est. scire potuisti? Quos nihil
 aliud in cladem detraxit. nisi q̄ nostris moribus insti/
 tuti: studijs improbozū dissimillimi videbant. Itaq̄
 nihil est q̄ admirere. si in hoc vite salo circūstantibus
 agitemur pcellis. quibus hoc maxime proposituz est
 pessimis displicere. Quozū quidē tamen numerus
 exercitus: spernend⁹ tñ est. qm̄ nullo duce regit. s̄ er/
 rore tantū temere ac passim lymphante raptatur.

Qui siquādo contra nos aciē struens valentioz incu
 buerit nostra quidē dux copias suas in arcē cōtrahit.
Illi vero circa diripiendas inutiles sarcinulas occu
 pātur. **At** nos desuper irridemus vilissima rerū que
 q̄ rapientes securi totius furiosi tumultus. eoq̄ val
 lo muniti quo grassanti stulticie aspirare fas nō sit.

Metz quartū.

suggesterit diabolus et caro impellit et mundus commouet non timebit. hec Marquardus. Item nota ille merito est deridendus quia maiori et meliori bono dimisso; eligit et occupat circa bona viliora. si sapientes eligunt bona aie que sunt maxime bona. primo **Ethi.** Et vulgares eligunt bona temporalia que dicuntur vilissima res quia impediunt hominem in cognitione summi boni. Non dum quod arx arcis est altum edificium in quo hostes pugnare solent aut accipit per contemplationem celestium et spe futurorum bonorum. nam per hec duo sapientes omnem aduersitatem malorum superant. et circa contemplationem diuinorum tota interior sapientis versat. **Ubi** Boecius in tractatu de summo bono dicit **Philos.** maxime delectat in primo principio et in contemplatione summe bonitatis. et hec sola est recta delectatio. Nec enim est vita philosophorum sine qua nemo viuunt vita recta. **Non** de hoc nomine vallum dicit **Greecista.** Est vallus palus circa castrum patet? **Ne** pro palorum sed mutua sit tibi vallum. **Non** aspirare secundum **Uguitione** est anhelare: conari: vel ducere. Item secundum eum grassor grassaris per g. i. inuadere. crudeliter punire.

Metz iiii. primi libri

Quisquis composito serenus euo
Fatum sub pedibus egit superbū

Fortunam tuens vtraque rectus
Inuidum potuit tenere vultum
Non illum rabies mineque ponti
Versum funditus exagitatis estum
Nec ruptis quotiens vagus caminis
Torquet fumificos vescaus ignes
Aut cellas soliti ferire tures
Ardentes via fulminis mouebit

Impetus maris facies ebullitionem non nocebit illi homini qui non extollit in prosperis nec deprimatur in aduersis. Nec tali homini nocebit ignis vescaui motus. quatenus ille motus torquet. i. emittit ignes fumificos ruptis caminis suis. quasi dicat. nec tali homini nocebit vagus vescaus suis ignibus. nec illum hominem mouebit via ardentis fulminis soliti. i. fracti ferire cellas tures. **Non** philosophia tria tangit que non nocet homini qui constant est in vtraque fortuna. Primum est rabies maris per quam designatur luxuriosus. Sicut enim mare sole et motu suo calefacit et feret. sic luxuriosus cupiditas sua inardescit et patitur libidine feret. de quibus sic dicit scriptura. Perierunt iumenta in stercore suo. Tales luxuriosus non nocent homini constanti in vtraque fortuna. Secundum quod tangit est ignis vescaui motus per quem designantur auari et inuidi. Sicut enim ignis vescaui motus spiritus ardet: ita auari ardent in cupiditate bonorum exteriorum. et sicut ignis eructans quandoque consumit loca vicina: sic inuidi quandoque nocent verbis si non possunt factis. et tales inuidi non nocent homini constanti. Tertium quod tangit est ictus fulminis per quem intelliguntur superbi. sic enim fulmen generat in alto sic superbi alte se extollunt. et mirabile videtur de superbis quod cum alijs hominibus hitare nolunt et tamen ad celum volare non possunt. tales superbi non nocent homini constanti. Alij per rabiem maris intelligunt inuidos. per ignem iratos. per fulmen superbos ut dictum est. Alij per mare quod est sonorosus intelligunt auaritia. per ignem penam corporis. per fulmen rem ablationem. **Non** vescaus est mons italie intrinsecus ardens. qui quandoque ruptis cauernis emittit ignem: qui loca vicina consumit.

Non circa hoc quod dicit serenus euo **Seneca** dicit. Talis est animus sapientis qualis est mundus superluminatus. talis autem mundus spiritus est serenus. et sic animus sapientis in vtraque fortuna spiritus est serenus. **Ubi** **Ar.** in **Ethi.** dicit **Sapientis** bene scit ferre fortunas quia se habet sicut tetragonum sine vituperio.

Quid tantum miseri seuos tyrannos
Mirantur sine viribus furentes?
Nec speres aliquid: nec extimescas
Exarmaueris impotentis iram

Vic philosophia exclamat contra timentes tyrannos dicens. **Quid**. i. quare miseri homines mirantur timendo se uos tyrannos furentes sine viribus. quasi dicit. tyranni sunt impotentes quia non prevalerunt nisi in quantum homo se subicit eis. **Et** addit. non speres aliquid de bonis temporalibus. nec timeas eos de aduersitatibus. tunc tu exarmaueris iram impotentis tyranni. sed quicquid homo

trepidus pauet timore maloz tpalii. vel optat bō tpalia. talis nō est stabilis z sui iuris. i. pprie liber tatis ipe abiecit clypeū securitatis. z mor⁹ a loco stabilitatis. ipe nēdit. i. cōponit catenā affectionuz qua valeat trahi ad tristitiā z dolorē mētl. Nō potestas frena ad nihil se extendit nisi ad largien dū bona tpalia vel ad auferendū ea. z iō nullus sibiacet frene potestati nisi q̄ sperat tātia bō vel timet eoz ablatiōem. q̄ aut nec timet nec sperat. ipe est oino sup vel extra frenā prārent z p̄ p̄ns terrēna ptās sibi nec pficē nec obesse pōt. Propt̄ quod p̄bia exclamat p̄ra illos tanq̄ miserōs qui spe bonoz tpalii vel timore ablatiōis eozū s̄bi cūit se terrenis prāribus dicēs. Quid tāti mi feri. Nō circa illud. Ac quisquis trepidus. Seneca dic̄ in libro de virtutibus cardinalibus. Magnanimitas si insit aīo tuo cū magna fiducia viues intrepidus z alacer. magni aī est nō va cillare sed p̄stare z finē vite intrepide expectare: si magnanimus es nūq̄ iudicabis tibi cōtume liā inferri ab inimico. sed dices nihil mihi nocuit sed aim nocendi habuit. Nō tyrānus q̄ndaz dicebat quidā rex fortis. z dicebat a tyro. i. fortitudine. s̄ illud nomē est iā appropriatū p̄ncipātū bus pessimis. z dicitur a tyro. i. ab angustia quā inferūt suis subditis. Nō clypeus sumit hic p̄ rōne hoīs. qz sicut clypeus defendit nos ne ledamur a telis z a similibus. ita rō hominis tuctur eū z prouidet sibi ne offendatur.

In exilio recordatio benefacti sui z accu-
satoz suoz. delationis. z criminationis.

Dic̄ incipit p̄sa q̄rta in qua p̄bia p̄mo inq̄rit Boeciū sup̄ attentōem pdictoz. z hortat ip̄m ad sui morbi reuelatiōem. secūdo Boecius reuelat morbū suū. ibi. tū ego. Pri⁹ dic̄ Boeci nūquid sentis. i. intelligi. ea q̄ relicta sunt atqz illabunt. i. im/ p̄mūtur aīo tuo. Et s̄biungit grecū quod in latino valz. Es ne asinus ad lyrā? Quid fles. Quid manas. i. fluis lachrymis. Et s̄biungit grecū quod tāti valz. Cōfiteri mihi ne abscondas. Si expectas oī perā. i. diligentiā medicantis oportet vt detegas. i. manifestes vulnus tuū. Nō q̄ puerbiū erat apud grecos. Cū aliquis audiuit verba alicui⁹: z nō aduertit nec curauit intellectū verboz illi dī cebat. Es ne asinus ad lyrā. facis ei sicut asinus positus circa lyrā. audit sonū lyre sed nō p̄cipit melodiā nec p̄portione sonoz intelligit. nec delectat̄ in ea. Sic aliq̄s audiens verba z nō curās itellectū eoz d̄s esse asinus ad lyrā. Nō si q̄s voluerit sanari: oportz eū morbū vel vulnus suū detegere z manifestare. vñ Seneca tertia eplā dic̄. Nemo p̄ se san. valet vt emergat sed oportz vt manū porrigat z alius ip̄m extrahat. tunc enim morbi ad sanitatem inclinant cum ex abdito erumpunt z vim suam proferunt.

Dic̄ Boecius reuelat morbus z dolorē suū z p̄mo oñt se esse p̄turba tū ex his que iniuriōse agebant̄ cir ca ip̄m. secūdo ex his que generalit̄ vidit in alijs ibi. videre aut̄ videoz. Primo oñt se p̄turbatū ex sui exiliū relegatiōe. secūdo ex meritoz suoz frustratiōe. tertio ex iūsta sui p̄dem natiōe. q̄rto ex fame sue lesione. se/ cūda. ibi. q̄tiens ego. tertia ibi. q̄b⁹ aut̄. q̄rta ibi ac vero sic. Adhuc di/ uidit. p̄mo fac̄ q̄d dicit̄ est. secūdo respōdet obiectiōi ibi. atqz tu. Dic̄

At quisquis trepidus pauet vel optat

De non sit stabilis suiqz iuris

Abiecit clypeum. locoqz motus

Nēdit qua valeat trahi catenam

Prosa quarta primi libri.

Sentis ne inquit atqz aīo illabuntur tuo? Ex/ pers es ne lyre? alias Es ne asinus ad lyrā
Quid fles? q̄d lachrymis manas Cōfiteri mihi z ne
occultes mala tua Si operam medicantis expectas:
oportet vt vulnus detegas tuum.

Si expectas oī perā. i. diligentiā medicantis oportet vt detegas. i. manifestes vulnus tuū. Nō q̄ puerbiū erat apud grecos. Cū aliquis audiuit verba alicui⁹: z nō aduertit nec curauit intellectū verboz illi dī cebat. Es ne asinus ad lyrā. facis ei sicut asinus positus circa lyrā. audit sonū lyre sed nō p̄cipit melodiā nec p̄portione sonoz intelligit. nec delectat̄ in ea. Sic aliq̄s audiens verba z nō curās itellectū eoz d̄s esse asinus ad lyrā. Nō si q̄s voluerit sanari: oportz eū morbū vel vulnus suū detegere z manifestare. vñ Seneca tertia eplā dic̄. Nemo p̄ se san. valet vt emergat sed oportz vt manū porrigat z alius ip̄m extrahat. tunc enim morbi ad sanitatem inclinant cum ex abdito erumpunt z vim suam proferunt.

B. Tū ego collecto in vires aīo. An ne adhuc eget
āmonitione. nec per se satis eminet fortune in nos ser/ uientis asperitas? Nihil ne te ipsa loci facies mouet.
Heccine est bibliotheca quā certissimā tibi sedē nr̄is
in laribus ipsa delegeras. in qua mecū sepe residēs de
humanarū diuinariqz rerū scientiā differebas Talis
habitus talisqz vultus erat cū tecū nature secreta ri/ marer. cū mihi siderū vias radio describeres. cū mor

Prosa quarta.

res nostros totiusq; vite rationem ad celestis ordi-
s exemplar formares? **H**ecce premia referimus: tibi
obsequentes.

ne. i. declaratioe? **N**unquid facies. i. dispositio huius loci. s. carceris mouet te. heccine. i. nunquid hec e
bibliotheca. i. locus studij que habui in patria qua tu phia delegeras. i. elegisti tibi certissimam se/
de in nris laribus in qua bibliotheca tu mecum sedens diserebas. i. disputabas de scia reruz dinaru
z humanaru. nunquid erat mihi tunc talis hitus vilis z talis vultus tristis cum ego rimarer. i. iuestiga
re tecum secreta nature. cum describeres mihi vias sideru. i. cursus stellaz radio. i. virga geometrali
cum tu formares. i. formare docuisti mores nros. i. mores hoim. z roem. i. dispositionez totius vite
ad exemplar. i. similitudine celestis ordinis. sur ne ista pnia que referimus a. reportam? tibi ob/
sequetes. i. seruientes? **N**o q; bibliotheca est locus vbi reponuntur libri. z di a biblo. i. inco in
quo antiq; scribebat libros. tale bibliotheca habuit **Boecius** Rome marmoreis lapidib; polita
in qua studuit de rebus dinis z humanis. **N**o **Boecius** dic sibi phiam elegisse certissimam sede i bi
bliotheca. s. dicit pro tanto q; licz **Boecius** esset diuersis officijs z negotijs occupatus tñ nulli
eoz ta certis temporibus: ta certa inrecone vacabat sic studio in libris phicis quos in certo lo/
co repositos habuit. **N**o phia tractat de rebus dinis z humanis. vñ **Sen** xxi. ep. **N**o pot vtus
pfecta esse nec eqlis tenor vite sine phia p qua diuina z huana cognoscunt q si te occupas. inci/
pis esse xozu socius. **E**t alibi di. **O** lucilli scio nemine bn viuere posse z tolerabiliter sine studio
phie q; sine studio phie anim; eger est. **N**o **Boecius** studuit i naturali phia ppter hoc dic. **C**u
tecum nature secreta rimarer. **S**tuduit etia in phia morali. s. dic cum mores nostros. **S**tuduit etiaz
in astrologia. ppter hoc dic **C**u mihi sideru vias radio describeres. **G**bi no radius est virga ge
ometralis qua geometri describunt figuras in puluere supposito. **N**o q; vita huana z mores ho
minu debent formari ad similitudine celestis ordinis **S**ic eni spere inferiores planetaru obedi
unt spere superiori z regunt motu firmameti. sic virtus nra sensibilis debet obedire virtuti ronali
z regi ab ipa. turpe eni est abycere regime superioris z induere regime inferioris/ quod nobis co/
mune est cu bestijs sic dic **Albertus** sup tertio de aia. **N**o ex quo **Boecius** rone sue sapie i mi
seria fuit postus io dic ad phiam. sunt ne hec pnia que nos referimus obsequentes tibi.

Atqui tu hanc sententia platonis ore sanxisti. beatas
fore respublicas. si eas vel studiosi sapientie regerent
vel earu rectores studere sapientie ptigisset. **T**u eius
de viri ore. hac sapietib; capessende reipublice neces
saria cam ee monuisti. ne impbis flagitiosisq; ciuib;
vrbium relicta gubernacula: pestē bonis ac perniciē fer
rent. **H**ac igit auctoritate secutus. quod a te inter se
creta ocia didicerā transferre in actū publice admini
strationis optaui. **T**u mihi z qui te sapientium men
tibus inseruit deus pscij: nullū me ad magistratū nisi
cōmune bonoz oim studiū detulisse. **I**nde cū impro
bis graues inexorabilesq; discordie. **E**t qd conscien
tie libertas habet: pro tuendo iure: spreta potentioz
semper offensio.

tibus sapientū estis mihi conscij. i. testes nullū studiū me detulisse ad magistratū nisi cōmune stu
diū oim bonoz. qsi diceret. nihil mouit me ad magistratū gerendū nisi cōis vtilitas. **I**nde. i. ppter
hoc mihi erant graues. i. difficiles. q; i. z inexorabiles. i. inexplicabiles discordie cū impbis z sp

Hic **Boecius** respondet obieci
oni. posset eni phia sibi obycē dicē/
do qle pmiū debuisti reportae cū tu
no studuisti ppter pmune bonū sed
ppter vanā glam z ppter ppriā vti
litate. cui obiectōi rñdet **Boecius**
dicēs **O** phia tu sanxisti. i. pfirmā/
sti hac iniam ore **Platonis** beatas
esse respublicas si eas sapientes re
gerent vel si rectores eaz ptigisset
studē sapie. z cōfirmasti ore eiusdē
Platonis necessariū ee reipublice
q; a sapientibus regeret: ne guber
nacula. i. regimina pmissa impbis.
q; i. z flagitiosis ciuib; vrbium ifer
rent pestē. ac. i. etiā pnicie. i. damnū
bonis hoibus. **I**git ego secut; hac
auctoritate. i. sententiā qd ego didi
ceraz a te phia int secreta ocia. ego
optaui. i. curauī transferre. i. deducere
in actū. i. in opus publice administra
tionis. i. cōmunis vtilitatis. tu phia
z deus q; inseruit. i. infudit te menti

fuit mihi spreta offensio potentium p tuendo iure. i. p iusticia defendenda. quod habet libertas scientie. i. libera scientia scz nullum timere p tuendo iure. **N**o fm Platone bta est res publica cui dñs pñs est. z **U**e genti cuius dñs puer e. Et rationabiliter quia philosophia z sapientia vitam disponit. adiones regit. agenda et omittenda demonstrat. **U**nde **Seneca** xvi. epistola dicit. **S**i vis oia tibi subicere. subijce te roni. Multos eni rezeris si ro te rezerit. **E**t **A**il. in proemio metaphysice. **S**apientis est regere et ordinare. **E**x quib' patet q regimē reipublice spectat ad sapientes. p tato dicit **Tullius** in principio sue rhetorice. **A**d republicā plurima prinēt comoda si moderatrix z regulatrix oim rerū presto est sapia. **N**o q studiosi sapie dicuntur illi q tā p studiu adepti sunt sapiam **I**lli aut dicuntur studere sapie q adhuc studēdo adquirūt sapiam. **N**o q boeci' studiu vocat secretū ocium: quia in studio hō ociaf ab exteriori occupatiōe. **D**e q ocio sine quiete loquit. **Seneca** lvij. epla dicens. **N**ulla placida est quies nisi quā rō cōponit z illa vera est tranquillitas in qua mens bona explicat. **N**o q deus immittit sapientiā mētibus sapientū hoc scribit in plogo de regie pncipiū **D**eus est qui diuitias sue sapie influit in aias sapientū. **N**o q libertas scientie habet nullū metuē qz dicit **Macrobius** **H**oc bz libera conscientia pxiū q si quid possideat nullū potentē metuat. **I**te **Seneca** liij. **S**apiens ex libero arbitrio. nihil timz imbecillitatē hois qz securitatē dei habet. **E**t **Seneca** de quatuor virtutibus cardinalibus dicit. **E**t iustus sis nō sufficit q innocens sis sed innocentes ab iniuria serues **E**t idem. **I**usticia est vinculu diuine z humane societatis

Dic **Boecius** onit se pcurbarum ex meritoz frustratiōe suoz **E**t p rangit merita z bñficia alijs exhibita. secūdo tāgit frustratiōez eoz ibi sed esse. **P**rima in septē ptes fm q recitat septē bñficia que patebunt. **P**rimo dicit. **E**go **Boecius** multoties ipz **Conigastū** q fuit officialis regis **Theoderici** obuuius. i. p'rar' excepti. i. impediui ipm. facientē impetū. i. insultū p'ra fortunas. i. conf bona fortune cuiusqz hois imbecill. i. impotētis vel paupis resistere. **T**ūc ponit bñficiū dicens. **Q**uotiens ego abieci. i. auerti. **T**ri guillā sic didū: ppositū regie dom'. i. regalis aule **Theoderici**. ego ipz deieci ab incepta z ppetrata iuria ipis paupibus **T**ūc subiūgit tertiu bñficiū dicens **Q**uotiens ego p'teri miseros. i. pauperes quos auaricia barbaroz. i. crudeliū hoim impunita. i. castigata verabat infinitis calūnijs. i. miserijs: illos ego p'teri auctoritate mea obieci. i. exposita periculis. i. dānis. nunqz quisqz. i. aliqz detraxit me. i. deflexit ab iure ad iniuriā. **N**o q **Conigastus** fuit quidā nobilis familia/ris regis **Theoderici** qui suus officialis fuit z totus tyrānus. qui plures hoies inuasit impotent. i. sua ipis auferendo. quē boecius sibi p'rarus a suo impetu iuriōso auertit. talis etiā erat **Triguilla** ppositus aule regie **N**o fm **U**guitionem q barbarus idē est q crudel' incult' z stolidus. z est nomē crudelitatis. vñ olim oēs ac vniuerse gentes dicte sunt barbare pter grecos z latinos **E**t barbaria dē quedā terra inxta **B**reiciā sita ppter crudelitatis excellentiā. **N**o **Boecius** dicit nunqz ab iure iuriā. z hoc debet glosari sic. **E**go nec sum retractus a iure amore: nec odio nec timore nec p'prio modo que oia solent impedire verū iudiciū. **U**ñ dicit **L**aborintus **Q**uem numus psona pces de tramite recto **N**on ducūt. iudez sidera laude ferit

Dic **Boecius** ponit quartū bñficiū dicens. **E**go indolui sic illi q patiebant fortunas. i. bona fortune p nicialiū. i. illoz hoim. n. i. aliqñ p'fundari. i. sbijci puatis rapinis. i. oc cultis. n. i. aliqñ publicis veatigalibus. i. tributis q. d. cū puinciales nūc spoliarent. nūc in tributis bona ipoz auferēdo ego dolui tantū sicut q patiebant. **N**o q oēm ciuitatē vel regionem quā **R**omani expugnaverūt: fecerūt tributariā vel coloniā vel puinciā. **T**ributariā faciebāt quādo relictis inhabitatoribus terre ad tributū soluendū hoies cōpellebāt. **C**oloniā aut faciebāt cū expulsis hītoribus: alienos instituerūt ad inhabitandū. **P**rouinciā aut faciebant quādo aliquē **R**omanū p'feciebāt illi terre q colle

Quotiens ego **Conigastū** in imbecillis cuiusqz fortunas impetū facientē obuuius excepti? **Q**uotiens **Triguillā** regie prepositū domus. ab incepta et ppetrata iam prorsus iniuria deieci? **Q**uotiens miseros q's infinitis calūnijs impunita barbarozū sp. auaricia verabat. obieci periculis auctoritate p'teri? **U**ñqz me ab iure ad iniuriam quisqz detraxit.

Prouincialium fortunas. tum priuatis rapinis. tum publicis veatigalibus pessum dari. non aliter qz qui patiebantur indolui.

Prio die Nos sum⁹ pculsi. i. pculsi
 aulicis deferentib⁹. i. accusantib⁹ nos
 qz vnus erat **Basilio** q⁹ ppter mali-
 cia suaz depulsi fuerat a misterio
 regis. ille p pulsius pecunia suscept⁹
 est in delatione. i. accusationem nri
 nois. Alij duo accusatores nri fue-
 runt **Opilio** et **Baudetius**. quos cu
Rex Theodericus ppt innumerabi-
 les fraudes ipoz ordinasset ire i ex-
 iliu: z ipsi nolent parere. i. obedire
 s tuerent. i. defendere se intrado ec-
 clesias. cu illud eet pperu. i. reuela-
 tu regi edixit. i. pcepit rex vt nisi infra
 statutū sminū decederent: ab vrbe **Rauēna**
 deberent re-
 pelli. et pmo signari in frontibus cauterio
 sic solēt signari malefactorēs **Et** die boeci⁹.
 qd videt posse astrui. i. pformari vel ppari
 huic seueritati q eodē die ipsis accusantibus
 nos: suscepta fu-
 it eoz accusatio? **Quid** igit o phia est
 dicendū. meruerūt ne hoc artes nre
 q⁹ dicēt nō. **Quid** illi iustificati sunt
 ppt nram accusationē? q⁹ dicēt nō. **Quid**
 nihil puduit fortunā de tali accusa-
 tione? q⁹ dicēt **Immo** debuit pudere
 fortunā. z si nō puduit fortunā ino-
 centia accusati: tū vilitas accusantiū
 debuit esse pudor ipsi fortune. **Nō**
 hoc vobulū pculsus. dicit **Uguis**. **Per**
 cello lis. pculi in pterito. z pculsū in
 supio est idē qd pcutē vel poti⁹
 trefacē. s pcutē pmet ad corpus. et
 pcellē ad aiaz. **Nō** circa hoc vobulū
 deferentib⁹. q⁹ defero tria significat. pmo
 idē est qd deportator. i. deportator. z^o
 idē est qd honoro. inde delator. i. hono-
 ris exhibitor. 3° idē est qd deper-
 so. inde delator. i. accusator q⁹ deregit
 id qd latebat. z hoc vltio mō capis
 hic. vñ xsus. **Accusat** defert. dat
 honore. fert qz xrosū **Nō** ad testes
 idoneos septē requirunt pditiones q⁹
 his xsisibus pinent **Etas**. pditio. sexus.
 discretio. fama. **Et** fortuna. fides. in
 testibus illa requirit. **Prio** req⁹
 rit etas qz pueri nō pnt esse testes.
Secdo req⁹rit pditio libera. iō serui
 nō pnt phibē testioniz **Tertio** req⁹
 rit sexus masculinus. iō mulieres nō
 pnt esse testes. **Quarto** requirit
 discretio. iō furiosi z stulti nō pnt
 testari. **Quinto** req⁹rit fama. iō
 psonae infames nō pnt testificari.
Sexto req⁹rit fortuna. ppt qd paupes
 nō pnt testificari. **Septio** req⁹rit
 fides. ppt qd infideles nō pnt phibē
 testioniz **Int** illas pditiones duc
 st viliores. s. paupras. z infamia
Boecius g volens ostēdere suā
 pdemnationē iniustā ex vilitate testiū
 accusantiū ppt quā repellendi erant
 a testionio. **Dicit** i vno fuisse
 defectū fortune. s. in **Basilio**. s. in
 alijs duob⁹. s. in **Opilione** z **Baudetio**
 die fuisse vitū infamie. **Nō** q⁹ nihil
 videt seuerius z nequ⁹ q⁹ psonas
 viles z damnandas admittē in
 testioniz p innocētes qz die **Ben**
 in de remed. for. **Nō** pt hēc
 vllā auctoritatē sententiā vbi
 qui damnandus est male de te loquit

renf: compertūq; id regi foret: edixit vt ni intra pseri
 ptū diem **Rauenna** vrbe decederent: notas insignitē
 frōtibus pellerent. **Quid** huic seueritati posse astrui
 videt? **Atqui** eo die deferentibus eisdem nois nostri
 delatio suscepta ē. **Quid** igit? **Mostre**
 ne artes ita mei ruerūt? **An** illos
 accusatores iustos fecit pmissa dam-
 natio? **Ita** ne nihil fortunā puduit?
 si minus accusate innocentie: at
 accusantiū vilitas.

Ab vrbe **Rauēna** deberent re-
 pelli. et pmo signari in frontibus cauterio
 sic solēt signari malefactorēs **Et** die boeci⁹.
 qd videt posse astrui. i. pformari vel ppari
 huic seueritati q eodē die ipsis accusantibus
 nos: suscepta fu-
 it eoz accusatio? **Quid** igit o phia est
 dicendū. meruerūt ne hoc artes nre
 q⁹ dicēt nō. **Quid** illi iustificati sunt
 ppt nram accusationē? q⁹ dicēt nō. **Quid**
 nihil puduit fortunā de tali accusa-
 tione? q⁹ dicēt **Immo** debuit pudere
 fortunā. z si nō puduit fortunā ino-
 centia accusati: tū vilitas accusantiū
 debuit esse pudor ipsi fortune. **Nō**
 hoc vobulū pculsus. dicit **Uguis**. **Per**
 cello lis. pculi in pterito. z pculsū in
 supio est idē qd pcutē vel poti⁹
 trefacē. s pcutē pmet ad corpus. et
 pcellē ad aiaz. **Nō** circa hoc vobulū
 deferentib⁹. q⁹ defero tria significat. pmo
 idē est qd deportator. i. deportator. z^o
 idē est qd honoro. inde delator. i. hono-
 ris exhibitor. 3° idē est qd deper-
 so. inde delator. i. accusator q⁹ deregit
 id qd latebat. z hoc vltio mō capis
 hic. vñ xsus. **Accusat** defert. dat
 honore. fert qz xrosū **Nō** ad testes
 idoneos septē requirunt pditiones q⁹
 his xsisibus pinent **Etas**. pditio. sexus.
 discretio. fama. **Et** fortuna. fides. in
 testibus illa requirit. **Prio** req⁹
 rit etas qz pueri nō pnt esse testes.
Secdo req⁹rit pditio libera. iō serui
 nō pnt phibē testioniz **Tertio** req⁹
 rit sexus masculinus. iō mulieres nō
 pnt esse testes. **Quarto** requirit
 discretio. iō furiosi z stulti nō pnt
 testari. **Quinto** req⁹rit fama. iō
 psonae infames nō pnt testificari.
Sexto req⁹rit fortuna. ppt qd paupes
 nō pnt testificari. **Septio** req⁹rit
 fides. ppt qd infideles nō pnt phibē
 testioniz **Int** illas pditiones duc
 st viliores. s. paupras. z infamia
Boecius g volens ostēdere suā
 pdemnationē iniustā ex vilitate testiū
 accusantiū ppt quā repellendi erant
 a testionio. **Dicit** i vno fuisse
 defectū fortune. s. in **Basilio**. s. in
 alijs duob⁹. s. in **Opilione** z **Baudetio**
 die fuisse vitū infamie. **Nō** q⁹ nihil
 videt seuerius z nequ⁹ q⁹ psonas
 viles z damnandas admittē in
 testioniz p innocētes qz die **Ben**
 in de remed. for. **Nō** pt hēc
 vllā auctoritatē sententiā vbi
 qui damnandus est male de te loquit

At cuius criminis arguimur. sūmā queris?
Senatū di-
 cimus saluū esse voluisse. **Modū** desideras?
Delatorē
 ne documenta deferret qbus senatū
 maiestatis reū fa-
 ceret: impedisse criminamur. **Quid**
 igit o magistra cē-
 ses? **Inficiabimur** crimen: ne tibi
 pudori simus? **At**
 volui. nec vnq; velle desistam.
 fatebimur. **Sed** imper-
 diendi delatoris opera cessabit.
An optasse illius or-
 dinis salutē nefas vocabo? **Ille**
 quidē suis de me de-
 cretis vti hoc nefas eet effecerat.
Sed sibi sp mentis
 ens imprudentia: rerū merita
 non pt immutare. **Nec**
 mihi socratico decreto fas
 esse arbitror. v^l oculuisse
 veritatē vel pcessisse mendaciū.
Uex id quoquo mō

prosa quarta

fit: tuo sapientiūq; iudicio estimandū relinquo. **Cui?**
rei seriem atq; veritatem :ne latere posteros queat:
stilo etiam memorie q; mandauit

cas: inficiabimur. i. negabimus cri-
men illud ne simus tibi pudori: pu-
dor enī est sapienti nō posse reuelli
obicitur crimen. atq; .i. h. ego volui
saluare senatū. nec vnq; dēstā vel/

le. s. opa. i. diligentia impediendi delatoris ista cessabit. i. cessare debz. qz nō est vez q; impediue
rim? delatorē lraz. Nunqd ē nefas optare salutē illi? ordis. s. senatus? q; dicet nō est nefas. **Iste**
ho senatus q; p̄sensit i meā damnationē effecerat hoc suis decretis. i. iudicijs acsi eēt hoc nefas
saluare ip̄m. **Sed** imprudentia sibi ipsi mentēs. i. in damnū suū mentiens: nō p̄t immutare me-
rita rez. ita q; illud qd̄ prius fuit meritorū: postea fiet demeritorū. nec puto esse licitū fm̄ p̄ces
ptū **Socratis** occuluisse. i. occultasse vitatē. vel p̄cessisse mendaciū. s. quō illud fit: ego relinquo
tuo et sapientiū iudicio. veritatē at̄ hui? rei ne lateat posteros. i. successores: ego p̄medani stilo. i.
scriptorē memorie **Nō** accusatio **Boeci** fuit detestabilis qz facta p̄ infames p̄sonas. fuit irra-
tionabilis qz de bono accusabat. s. de saluatione senatus qd̄ erat bonū. **Et** iaz accusatio eius fuit
iniusta qz falsa. accusabat enī impediuisse delatorē: qd̄ falsū fuit. **Nō** iste dī esse reus lese maie-
statis q; p̄ regē vel aliū p̄ncipē aliqd̄ malū machinat. **Nō** inficio: arl. p̄me p̄iugl. d̄ponētale. i.
nego. **Uñ** **Uguil.** Inficio: arl. p̄prie ē nō fateri factū qd̄ vez est s; p̄ veritatē vti mendacio. vel
est p̄prie inficiari fm̄ eū rē debitā denegare cū a creditore deposcit. et etiā. i. p̄tendē vel denega-
re **Nō** dic̄ in tex. **Nūquid** optare salutē senatui nefas vocabo. duplex ē salus. sp̄ualis q; ē aie-
tpalis q; est corpis **Salutē** sp̄ualem tenemur oibus velle. etiā malis rōne charitatis: p̄ quā etiāz
mali diligendi sūt. lz nō in eo q; mali. **Salutē** ho tpalem tenemur velle oibus bonis. et p̄cipue
amicis. **Amicoz** ho peccantiū tenemur salutē velle qd̄m sanabiles sūt vt recuperēt stutē amī-
sam. s. s; p̄t magnitudinē malicie sint insanabiles: dissoluūt amicitia. nec est optāda salus. **Et** q; a
malicia senatus **Rōnoz** erat sanabilis: qz forte senatus p̄pulsus metu regio fuit p̄sentire i dam-
nationē boeci. iō optare sibi salutē nō erat nefas. lz boecio turbato hoc videre? **Nō** vitas nō
est occultanda fm̄ **Socratē**. nā q; tacet vitatē: alijs nescientibus mentit. et q; mēdacibus p̄sentit
siliter facit **Nō** mendaciū nō est p̄cedendū qz fm̄ **Ar.** in **Eth.** Mendaciū p̄ se prauū est et fu-
giendū. **Et** p̄mo elencoz. **Duo** sūt opa sapientis. nō mentiri de his de q; bus nouit. et mentientes
U posse manifestare.

Nā de p̄positis falso lris: q; bus libertatem arguo: spe-
rasse romanā. quid attinet dicē? **Quaz** fraus apta pa-
tuit: si nobis ipsoz p̄fessione delatoz. quod i oibus
negocijs maximas vires habet: vti licuisset. **Nā** que
sperari reliqua libertas p̄t: atq; vtinā possz vlla. **Re-**
spondissem **Canij** ho. qui cū a **Gaio** cesare **Germa-**
nici filio: conscius p̄tra se facte p̄iurationis fuisse dice-
ret **Si** ego inquit scissem: tu nescissem.

locutione ipsoz delatoz. i. accusatoz. qd̄ scz vti examiatōe accusatoz: maxias vires hz i oib? ne-
gocijs. i. caus? iudiciarijs. nā q; reliq; libertas spari p̄t **Rōnis**: q. d. nlla. qz oēs **Roma** relicta **Cō-**
stātinopolim prexerūt. tātū enī rex **Theodericus** inualerat q; nullus potuit vl̄ audebat p̄ ip̄m.
vtinā posset vlla libertas sperari. vtiq; ita prudentē egissem de negocio q; regi nō inotisset. et re-
spōdissem ho **Canij**. q; cū accusaret a **Gaio** cesare filio germanici q; esset reus p̄iuratiōis facte
p̄ se: r̄ndit **Canius**. si ego scissem. tu nescissem. q. d. si eēm reus ita prudentē celassem negociū q; ad
tuā noticiā nūq; puenisset. **Nō** q; in causis iudiciarijs testiū sive accusatoz examiatio maxias
hz vires qz p̄ eā deuenit ad rei vitatem. sic p̄z de **Daniele** qui examinādo duos p̄byteros false
accusantes **Susannā** ip̄sos de falsitate accusationis corā oī p̄plo p̄iucit. **Siliter** boeci? si datus
fuisset sibi locus examinandi suos accusatores. vtiq; ip̄sos mendaces reddidisset. **Nō** **Canius**
fuit qd̄ā **Rōnus** prudēs et sapiens. accidit vt qd̄ā ex **Rōnis** p̄spirarent et facerent p̄iurationē p̄
Gaiū cesarē. et cū cesar p̄ponēt **Canio** q; esset reus illius p̄iurationis facte. r̄ndit **Si** ego scissem:
tu nescissem. **Sic** boeci? r̄ndisset regi **Theoderico** si sibi improp̄erasset de lris p̄positis sup̄ resti-
U tuēda libertate ip̄s romanis.

Dic boeci. excusat se de scdo cri-
mine sibi imposito. **Imponebat** enī
sibi q; scripsisset lras ad **Impatorē**
Cōstātinopolitanū p̄ liberatōe **Ro-**
manoz de manu regis **Theoderici**
Uñ dic̄ in lra **Nā** de p̄positis lris
falso: qz false hoc mihi imponit. q/
b? lris arguo: spasse romanā liber-
tatē. qd̄ attinet dicē cū non def̄ mi-
hi locus defensionis: qz lraz fraus
.i. fraudulētia fuisset apta. i. manife-
sta si nob̄ licuisset vti p̄fessione. i. al-

Dic boe. ex blatis infert quādam
 ammirationē. 2° inuehit 3° senatores
 q̄ p̄senserūt in suā damnationē. ibi.
 s̄ si fas fuerit. **D**ic p̄mo. **E**x q̄ a ma/
 lis iuste accusatus sū qua i re. i. p̄t
 qd̄ nō ira. i. non in tātu meror. i. t̄sti
 cia hebetauit. i. oppressit sensus no/
 stros. vt ego querar. i. p̄querar im/
 pios. i. malos molitos. i. machinan/
 tes scelerata. i. neq̄ciosa p̄tra p̄tutē
 .i. vtuosos hoies. s̄ ego admiroz ve/
 hement. i. fortiter effecisse. i. ad effe/
 ctū p̄duxisse. supple illa q̄ mali sp̄era/
 nerūt. i. p̄ceperūt. nā velle deteriora. i. mala forsitan fuerit n̄i defectus. i. ex n̄o defectu: s̄ posse
 supple p̄ficē malū 3° innocētā. i. hoies inocētes q̄ q̄sq̄ scelerat^o p̄cepit. i. cogitauit. deo hoc inspe/
 ctante. supple hoc est s̄ile mōstro. i. admirabile. vnde. i. p̄ tāto q̄daz tuoz familiarū. i. p̄hoz q̄sūt
 haud iniuria. i. nō iniuste. s̄ q̄dem deus est vñ mala supple p̄ueniūt! nō p̄ s̄. vñ. i. a quo bō si de^o
 nō est. q̄. d. ex q̄ iniuste a malis accusatus sū. p̄t hoc nō in tātū sū oppressus dolore q̄ p̄querar ma/
 los machinari mala bonis. s̄ amiroz q̄ illi q̄ mala p̄cipiūt 3° bonos p̄nt p̄ducē ad effectūz. Nam
 velle malū ē forte ex n̄o defectu. s̄ q̄ malus possit p̄ficē malū p̄tra bonos. deo hoc inspiciente: ē
 s̄ile mōstro. **U**n quidā p̄hs nō iniuste q̄sūt **S**i deus est vnde p̄ueniūt mala! etsi deus nō est:
 vñ p̄ueniūt bona! **N**ō ex q̄rto h^o **D**uo requirunt ad aliquē effectū p̄ducendū. i. volūtas 7 po/
 testas **R**equirūt volūtas qz nlls aggredit qd̄ nō vult. **R**equirūt p̄tās qz sine p̄tate volūtas frustra
 tur. q̄ s̄t mali h̄nt volūtatē offendedi bonos: nō est intrādū. s̄ q̄ h̄nt p̄tatem p̄ducēdi ad effectū
 suā volūtatē: deo respiciente est s̄ile mōstro. **N**ō s̄ile mōstro est qd̄ p̄tingit p̄ter intentionez
 nature. **S**ic q̄ mōstra s̄iūt p̄ter intentionez nature. sic videbat̄ boecio q̄ mala p̄ter ordinē diuine
 p̄uidencie p̄tingerēt. **N**ō videret̄ rōnale. cū de^o sit s̄mū bonū q̄ aliq̄ mō sit cā mala fieri. q̄ ma/
 la fieri in mūdo deo inspiciēte videt̄ s̄ile mōstro. **N**ō q̄ de^o nō est cā effectiua mali cū sit s̄i/
 me bonus. lz sit cā mali p̄missiua qz p̄mittit fieri malū. 7 sic exponit ancēs p̄phetic dicentis. **E**go
 d̄ns faciēs oīa hec: faciēs bonū. 7 creās malū. supple p̄missiue. **A**lit d̄i duplex ē maluz. i. pene 7
 malū culpe. **D**e^o est cā mali pene qd̄ punit. s̄ nō est cā mali culpe. qz hic est q̄ p̄cēm non fecit.

Dic boe. inuehit p̄tra senatū q̄
 p̄senserūt in suā p̄demnationē: tāgēdo
 suā beniuolētā quā habuit ad eos
 et dic. **S**i fas fuerit. i. ponam^o fas
 esse nefarios hoies q̄ oīm bonoz et
 totū senat^o. i. p̄sulatus romane ciui/
 tatis petūt. i. desiderāt sanguinez. i.
 mortē. nos etiā voluisse ire p̄ditū. i.
 ad p̄cēdū q̄s viderāt p̄pugnare bo/
 nis hoibus. qz p̄ et. senatū. **S**z nū
 .i. nunq̄d nos idez. i. p̄dere mereba/
 mur de p̄tibus. i. de senatorib^o. q. d.
Vere nō merui. nā q̄cqd̄ vnq̄s feci
 7 dixi: te ipsa teste ad salutē senat^o
 p̄uertī. **S**z o p̄hā memisti vt opi/
 nor: qm̄ me didiciz. i. volentem dicē
 qd̄. i. aliqd̄. ve p̄ vel facturū. ipa sp̄
 p̄sens supple ex̄ns dirigebas. i. rege/
 bas. q̄ nec v̄bis nec factis offēdi se/
 natū. **M**emisti inq̄m p̄hā **V**erone
 .i. apud veronā citatē cū rex **T**heo/
 doric^o auid^o ex̄ns cois ex̄itū. i. tor/
 menti senatoroz cū ip̄e crimē lese ma/
 iestatis delatū i **A**lbinū ip̄e rex mo

Qua in re nō ita sensus nostros meror hebetauit: vt
 impios scelerata p̄tra virtutez querar molitos: s̄ que
 sperauerint effecisse: vehemēter admiroz. **N**ā deteri/
 ora velle: nostri fuit fortasse defectus. posse autē cōtra
 innocentā que sceleratus quisq̄ p̄ceperit/ inspectate
 deo: mōstro s̄ile est. **U**n haud iniuria tuoz quidam
 familiarū quesuit. **S**i quidem deus inquit est: vnde
 mala! **B**ona nō vnde: si non est?

Sed si fas fuerit nefarios hoies q̄ bonozū oīm totū
 q̄ senatus sanguinē petunt. nos etiā quos p̄pugnare
 bonis senatūq̄z viderant/ perditū ire voluisse. **S**ed
 num idem de patrib^o q̄q̄ merebamur? **M**eminsti vt
 opinor qm̄ me didiciz quid facturū ve: p̄sens sp̄ ip̄a
 dirigebas. **M**eminsti inq̄m **V**erone cuz rex audius
 ex̄itū p̄munis maiestatis crimen i **A**lbinū delatuz: ad
 cunctū senatus ordinēz transferre moliret/ vniuersū
 innocentā senatus/ q̄nta mei periculi securitate defen/
 derim. **S**cis me hec 7 vera p̄ferre/ et in nulla vnquā
 mei laude iactasse. **M**inuit enī quodā mō sese p̄bātis
 p̄scientie secretū: quotiēs ostentando quis factū reci/
 pit fame preciū. **S**ed innocentā nostraz q̄s exceperit
 euctus: vides. **P**ro vere virtutis premijs/ falsi sceleris
 penas subimus

Cris penas subimus

prosa quarta

lit et .i. laboraret trāferre illud crimen ad totū senatū. q̄nta securitate. i. tutela mei piculi defende-
rim. i. liberauerim innocentia vniuersi senatus. i. toti⁹ p̄sulatus. **D** phia tu scis me p̄ferre. i. loq̄
vera et nūq̄ me iactasse i vlla mei laude. enī p̄ qz. minuit q̄dāmō secretū. i. bonitatem p̄scie. p̄bātis
.i. laudātis se. q̄tiens q̄s ostentādo. i. manifestādo factū: recipit p̄ciū fame. i. mercedem laudis ab
hoib⁹. s̄ tu phia vides q̄s euentus exceperit. i. liberauerit n̄ram innocentia nos subim⁹. i. sustinem⁹
penas falli sceleris. i. false nobis impositi pro premijs vere stutis. **N**ō fm Sen̄ dolor dupli⁹
ca⁹ cū ab eo a q̄ bonū merueras: malū venit. cū igit boeci⁹ oēm beniuolentia exhibuerit senato-
rib⁹: q̄uius voluit de sua offensione. **N**ō in citate Verona cū Albin⁹ esset accusatus de graui
crimine ita vt diceret reus lese maiestatis: illud crimen rex Theoderic⁹ voluit transferre ad to-
tū senatū et ipm̄ damnare. s̄ boeci⁹ exponens se piculis defendit innocentia senat⁹. securus de suo
piculo et senatū liberauit. **N**ō q̄ secretū p̄scie ē virtus q̄ minuit cū aliq̄s stuose opat: iactādo
se vt p̄sequat famā et laudē ppli. **I**n Sen̄ Consciaz potius q̄s famā attende. **E**t dic̄ Macrobi-
us Sapiens glaz suā in p̄scia ponit. stult⁹ at̄ in laude. **I**n dic̄ Iud̄ Qui aliq̄d donū a deo lar-
gitū in laudē suā p̄uertit: p̄culdubio stutē in viciū transire facit

Et cuius vnq̄s facinoris manifesta p̄fessio ita iudices
habuit i seueritate p̄cordes: vt nō aliquos vel ip̄e hu-
mani error ingenij/ vel fortune p̄ditio cūctis mortalib⁹
bus incerta sūmitteret. **S**i inflāmare sacras edes vo-
luisse: si sacerdotes impio iugulare gladio: si bonis o-
mnibus necem struxisse diceremur: p̄ntem tñ sentētia
p̄fessum cōuictū ve punisset. **N**ūc quingentis fere pas-
suū milibus p̄cul moti atq̄ indefensi ob studiū p̄pen-
suis in senatū: morti p̄scriptioniq̄s damnamur. **D** me-
ritos de simili crimine neminē posse p̄uinci. cuius di-
gnitatem reatus: ipsi etiam qui detulere viderunt.

et p̄fessū crimen. **S**ed nos p̄cul moti. i. absentes q̄ngentis milib⁹ passū a Roma. et indefensi ob
p̄pensius. i. diligentius vel intensius studiū in senatū. nos damnamur. i. adiudicamur morti. qz p̄
et. p̄scriptioni. **E**t tūc exclamat dicens **D** merito. q̄i d. p̄ tā honesta re damnamur. **D** qd̄ ē in-
tericatio dolētis atq̄ admirātis. **Q**uid habes? **M**erito inq̄t doleo. neminē illoz posse vinci de fili
crimie. qz nlls eoz tāte stutis erat vt mecū staret. p̄ salute. s̄. senat⁹: qd̄ ipi hnt p̄ crimie. **U**el alif
D meritos. fm quosdā codices **I**ronice loquit. i. negatiue. **D** meritos. i. felices q̄i nō meritos di-
xerim accusatores meos neminē illoz posse p̄uinci de fili crimie q̄ me accusauerit videlz q̄ sena-
tū velim esse saluū si tñ h̄: crimē est dicendū. **U**el o dico hoies meritos. et qd̄ meritos? neminē. s̄.
illoz de fili crimie posse p̄uinci. **U**el meritos. i. magni meriti illos n̄ros esse dico. s̄. neminē posse
p̄uinci de fili crimie. **I**ronice. q. d. bñ cauerūt sibi ne vnq̄s aliq̄s illoz vellet salutē senatus. et in
hoc nulli⁹ sūt meriti. **C**uius reatus. i. criminis dignitatē. i. innocentia ipsi etiā viderūt. i. cognouerūt
q̄ detulere. i. accusauerūt me. **N**ō q̄ iudices q̄nq̄ mouent ad miam duplici de cā. **P**rio mō p̄p̄
errore hūani ingenij qz humanū ingenij sepe fallit i iudicio. qz ignorat vtz aliq̄n iuste de re sen-
tiat vel nō. et timēs deū ne iniuste iudicet: mouet ad miaz: parcendo reo. **S**cd̄o iudices mouent
ad miaz p̄p̄ euentū fortune q̄ incertus est hoibus. qd̄ enī index in alio damnat: sibi facile p̄ for-
tunā euenit. et illud debet recordari. **S**ed nlla illaz causarū mouit iudices ad miserandū boecio
s̄ adeo p̄cordit ipm̄ damnabāt et in suā damnationē fuerūt intenti vt neq̄ ignorantia: aut timor
hūane fragilitatis aliq̄n retheret. qd̄ solet fieri etiā i manifeste reus. et absens iudicatus est qd̄
etiā p̄ criminali p̄ccō nō debēt fieri. **N**ō q̄ nlls debet damnari etiā p̄ crimie q̄ntūcūq̄: enozmi
nisi sit p̄ns. p̄uictus. vel crimen i iudicio p̄fessus. **B**oeci⁹ at̄ cū damnaret: nō erat p̄uict⁹. nec cri-
men p̄fessus. et erat absens: qz in studio atheniē. q̄ iniuste erat damnat⁹. **N**ō q̄ boeci⁹ cū dam-
naret distabat a loco iudicij q̄ngentis milib⁹ passū. et cū mille passus faciūt vnū miliare. iō bñ

Dic boe. ont se pturbatū ex iudi-
cū seueritate inflexibilitate d. **C**u-
ius vnq̄s facinoris. i. p̄ccī manifesta
p̄fessio. i. cui⁹ vnq̄s hois p̄ccm mani-
festū habuit iudices ita p̄cordes in
seueritate. i. crudelitate. vt nō aliq̄s
eozū vel ipse error humani ingenij
sūmitteret. i. flederet ad miaz: vl̄ cō-
ditio fortune. i. euent⁹ fortuitus exi-
stens incerta cūctis mortalib⁹ sup-
ple hoibus suple sūmitteret aliq̄s
eoz. **S**i diceremur voluisse inflam-
mare. i. incēdē sacras edes. i. eccias
et si nos diceremur struxisse. i. p̄cu-
rasse necē. i. mortē bonis oib⁹. **E**t si
diceremur iugulaē. i. interimē sacer-
dotes impio gladio. tñ p̄ h̄. snia id ē
iudiciū damnasset me p̄ntē p̄uictūz

distabat ad quingenta miliaria **N**ō boe. damnat⁹ fuit p̄scriptioni. **U**guicio dīc̄ **P**roscrip̄tio ē iudicialis s̄ua lata p̄ aliquē cuius nomē p̄ scelē de scriptura tabule enee debebat. **C**ōsuetudo eī romana fuit q̄ noīa senatorū q̄z p̄ilio vr̄bs romana regebat aureis l̄ris ī tabula enea scriberent vñ z p̄ies p̄scripti dicebant. **E**t dīz p̄scriptus q̄i p̄cul a scriptura positus. z sic boeci⁹ erat p̄scri ptus. qz nomen suū deletū fuit de tabula enea. **I**te nō ibi. morti et p̄scriptioni. plus dicit q̄ si simplr̄ morti dicēt. **T**res enī sunt p̄scriptiones. s. **P**arua. media. maria. **P**arua est vbi alicui ci ui publicant bona: s̄ ius ciuis nō auferit. **M**aior: vbi bō dimitunt: s̄ ius ciuis auferit. **M**axima vbi z bō publicant. z ius ciuile negabat. z ipse morti damnabat.

Hic boe. expurgat se de q̄busdā obiectis. remouēdo a se cupiditatez z ambituz. z falsoz deoz culturā. 2° oñt vñ s̄upra fuit rō obiectōis. sc̄da ibi **S**z o nefas. **N**ō boecio obij/ cebat q̄ ipse vsus arte necromanti ca sacrificaret demonib⁹ p̄ dignita tibus acquirendis **Q**uia p̄suetudo inuidoz est cū nō p̄nt alicui suā p/ bitatem auferre vel negare: nitunt̄ sp̄am saltē aliq̄ vicio denigrare. et sic fama boeciū denigta fuit vicio sa crilegiū. et de hoc boeci⁹. excusat se dicens **Q**uā. s. meā dignitatē. vti p̄ vt. offuscarent. i. denigrarent admi/ xione alicui⁹ sceleris. **E**t dīc̄ fusca rent qz reatus suus p̄ se p̄sideratus pulcer etiā illis videbat q̄ eū detu lerūt. **M**entiti sūt me polluisse con scientiā/sacrilegio. i. demonuz obse quio. **D**ixerūt enī eū studē necromā tice. ob ambitū. i. p̄p̄ cupiditatē di

gnitatis adq̄rende **D**ixerūt enī me intromississe de hac arte ob auariciā: qz essez ambitiosus z cu pidus hōris ad quē alit̄ puenire nō possem nisi hoc mō. **A**t q̄ p̄ certe. tu insita. i. inserta nobis p̄/ lebas de sede. i. de loco cupiditatē oim̄ rez mortaliū. et s̄o tuis oculis nō erat fas esse locū sacri/ legio. i. cultui demonū. qz p̄ et. tu instillabas. i. paulatī infundebas aurib⁹ z cogitationib⁹ meis il lud pythagoricū **D**eo nō dīz. i. demonib⁹ seruiendū. nec pueniebat me captare. i. optare siue de/ siderare p̄sidia. i. aurilia vilissimoz sp̄ūm. i. demonū. quē tu p̄ponebas. i. locabas ī hac excellētīā vt silem deo facēs. **D**eīn̄ p̄bat p̄ p̄uidū venerabiliū. se libez ab hoc crimie dicens **P**roterea. i. p̄ter illud qd̄ tu mihi testioniū p̄stas. innocēs penetral. i. vxor̄ domus mee. cetus. i. multitudo ho nestissimoz amicoz. et socer sc̄us. s. **S**ymmachus et reuerēdus ipso adū: defendūt me eque sic̄ alij amici ab oī suspitione hmōi crimis. s. necromātie **N**ō q̄ sacrilegiū est sacre rei furtū. **Q**d̄ p̄tingit t̄bus modis. s. auferēdo nō sacru de sacro. vl̄ sacru de sacro. vl̄ sacru de nō sacro. **H**oc ipz̄ videt̄ id qd̄ est auferre seipm̄ z subtrahē deo. **U**el etiā sic legē possum⁹. **D**ixerūt me tractare exe crabilia. qz vt aiūt sine hūana cede z sanguine nepotū exerceri illa ars diabolica nō p̄t. nā ama/ re demones sanguinē dicunt. **J**ō q̄tiens necromātia noīat: cruoz admisceet. z colore sanguis faci lius puocant. **E**t hoc mō capīt sacrilegiū p̄ cultura demonū siue idoloz. inde sacrilegus. i. ido/ latra. z sic capīt ī p̄posito **N**ō q̄ ambitus media p̄ducta. ē cupiditas honoris. **S**z ambit⁹ me dia correpta ē circuit⁹. z p̄mo mō accipit̄ h̄. **N**ō q̄ p̄bia repellit oim̄ cupiditatē bonoz exte/ riorū qd̄ scribit̄ ī p̄mo li. de plātis q̄ p̄bia tria inducit. s. mentis illustrationē. felicitatis appetitū z mollis affluētie p̄temptā. **N**ō p̄bia facit hoīem silem deo: nō s̄ilitudine omnimoda s̄ p̄cipa tina. scz rōne et intellectu. ita q̄ hō p̄cipat aliq̄d̄ p̄ditionis diuine. ad imaginē enī et s̄ilitudinez dei p̄diti sum⁹. **I**mago q̄dem dei nobis est ī intellectu z mentis rōnabilitate. **S**ilitudo ē ī mo rū p̄bitatez aīe puritate. **E**t tali mō etiā intelligit̄ illud **E**go dixi dī estis. nō natura s̄ p̄ gr̄am rōne scz et intellectu. **I**te **S**en. **H**oc mihi p̄bia p̄mittit q̄ me parē deo reddit. **E**t alibi dīc̄ **T**ir speculatiū est q̄i deus ī hūano corpe hospitat⁹ **N**ō sacrilegiū non hz locū sub oculis p̄bie. qz

Quā vti alicui⁹ sceleris admixtione fuscarēt: ob am/ bitū dignitatis sacrilegio me p̄scientiā polluisse men/ titi sunt. **A**tqui et tu insita nobis: oim̄ rez mortaliuz cupidinem de nr̄i animi sede pellebas. z sub tuis ocu lis sacrilegio locū esse fas nō erat. **I**nstillabas enī au ribus cogitationib⁹ qz quotidie meis pythagoricuz il lud **E**nyoy henon id est deo nō dīz seruiendū. **N**ec pueniebat vilissimoz me spiritū p̄sidia captare: quē tu in hanc excellentiā p̄ponebas vt p̄similē deo face res. **P**roterea penetral innocens dom⁹: honestissimo rū cetus amicoz. **S**ocer etiā sanctus. z eque adū ip̄o reuerendus ab omni nos huius criminis suspitione defendunt.

prosa quarta

phila p se oia agenda z faciendā ordinatissime disponit. z nō pmittit hōiem ad vana declinare. qz
 diē **Lull.** in li. de fi. bo. z mal. **Phia** a supstitione liberat. metu mortis nō pturbat. **Et** est supst/
 tio vana religio. s. idolorū cultura. **Nō** penetral est secreta camera vel locus secretus interior
 in domo vel in templo vbi reponunt clinodia. vel aliq talia. **Et** ponit h p vxore boeciū p meta
 phorā. ponendo ptinens p pnto. qz ipa p suenit morari in penetrali **Nō** q **Symmachus** fu
 it qdā nobilis roman⁹ z socer boeci. cui⁹ filiā boeci⁹ duxerat noie **Elpe.** q lymmachus nō fuit
 tm scūs interi⁹ in affectu: s. etiā reuerendū in exteriori actū. **Nō** q p tūositas alicui⁹ fm boe
 ciū ex p tūositate sibi subditi ppendit. ibi. **Preterea** penetral. zc.

Sed o nefas. illi hō de te tanti criminis fidē capiūt.
 atq; hoc ipō videbimur affines fuisse maleficio. q tur
 is imbuti disciplinis: tuis instituti morib⁹ sum⁹. **Ita**
 nō est satis. nil mihi tuā pfuisse reuerentiā. nisi vltro
 tu mea potius offensione lacereris.

o phia. qz nihil imponit alicui nisi aliq mō vī
 deat. atq; hoc ipō. i. pte hoc videbimur fuisse affines maleficio sacrilegij. s. necromātie. qā sum⁹
 imbuti. i. instructi tuis disciplis. z sum⁹ instituti. i. informati tuis morib⁹. i. qz tuis disciplis replet
 tus sum: necromāticū me asserūt. in q apparet neq cia eoz. **Nā** nō sufficit eis q me pte te non re
 uerent: qn ipi te meū crimentē. hoc ē dicē. **Nō** satis est eis qz nō solū iō qz sū sapiens nō par
 cū: s. insup me lacerat. **Et** h est qd diē **Ita** nō est satis. dolendo loquit. tuā reuerentiā nihil mihi
 pfuisse nisi vltro. i. sponte vel sine culpa tu potius lacereris ab illis mea offensione. **Hoc** diē bo
 ecus p tanto qz iniuriati sunt sibi pte phiam. iō magis iniuriati sūt phie qz sibi. z sic phiaz lace
 rauerūt in ipso **Nō** qn boe. vacabat studio fugiebat pfortia stultoz. z qrebat secreta loca ppter
 studij. iō putabāt ipm loq cū demonib⁹ z eis sacrificare. **Itē** qz boecius fere oia q volebat fa
 cere: sua sapia faciebat. iō putabāt cū demonē hēz familiarē sibi obsequentē. sic **Apuleius** opina
 tus est de **Socrate** q hēt familiarē deū de q fecit libz quē intitulauit **De deo socratis.** **Pos**
 set etiā hec lra sic ptinuari **Ego** vellē p te me excusare. s. o nefas nō pcedo s crimē augeo zc

At vero hic etiāz nris malis cumulus accedit. q ex/
 istimatio plurimoz nō rez merita: s; fortane spectat
 euentuz: eaq; tm iudicat esse prouisa que felicitas cō/
 mendauerit. **Quo** sit vt existimatio bona/ prima omni
 niū deserat infelices. **Qui** nūc populi rumores. qz dis/
 sone multiplesq; sentētie: piget reminisci. **Hoc** tm
 dixerim vltimā esse aduerse fortune sarcinā. q dū bo
 nis aliqd crimen affigit: que pferunt meruisse credū
 tur. **Et** ego quidez bonis oibus pulsus. dignitatib⁹
 exur⁹. existimatione fedatus ob bñficiū supplicij tuli.

nūc sint rumores ppli. z qz multiples. qz p et. dissone. i. discordātes snie sint de me. **Nā** qdaz di
 cūt me reū esse: qdā nō. hoc tm dixerī. i. volui dixisse vltimā esse sarcinā. i. gūissimū pond⁹ aduer
 se fortune. qz dū aliqd crimen affigit. i. falso imponit bonis: ipi credunt meruisse. supple illa q ipi
 boni pferūt. i. patiunt. z ego bonis oibus tpalib⁹ pulsus qz i exiliū relegatus. z exutus dignitati
 bus. s. sūlatu qz damnatione pscriptus. z fedatus. i. maculatus existimatione ego q pus virtute
 honestus reputabar: nūc scelere deformis reputor. et tuli. i. recepi supplicij. i. penā ob bñficiū
Nō q vulgares nō iudicāt fm merita rez vtz hō mereat aliqd vel nō. s. iudicāt fm euentū
 fortune. vñ hōiem bñ fortunatū iudicāt felicē. male fortunatū iudicāt miser. s. tale iudiciū falsū ē
Un diē **Sen.** xlv. ep. **Nō** felicē hūc estimes que vulgus appellat felicē. ad que pecunia pfluxit s
 illū cui omē bonū in aio est credūz extensū **Itē** bona estigatio deserit infelices. qz primū malū

Hic boe. ont vñ fuerit rō supst/
 obiecti criminis qz ex ipa phia cui de
 ditus erat. vñ diē exclamando **Pa**
 ter q me nō eē necromāticū dicūt
 vt diā est p vitā: z puerlationē p
 diāoz. s. o nefas. illi capiunt fidē. i.
 credulitatē tāti criminis de te. i. pte te
 o phia. qz nihil imponit alicui nisi aliq mō vī
 deat. atq; hoc ipō. i. pte hoc videbimur fuisse affines maleficio sacrilegij. s. necromātie. qā sum⁹
 imbuti. i. instructi tuis disciplis. z sum⁹ instituti. i. informati tuis morib⁹. i. qz tuis disciplis replet
 tus sum: necromāticū me asserūt. in q apparet neq cia eoz. **Nā** nō sufficit eis q me pte te non re
 uerent: qn ipi te meū crimentē. hoc ē dicē. **Nō** satis est eis qz nō solū iō qz sū sapiens nō par
 cū: s. insup me lacerat. **Et** h est qd diē **Ita** nō est satis. dolendo loquit. tuā reuerentiā nihil mihi
 pfuisse nisi vltro. i. sponte vel sine culpa tu potius lacereris ab illis mea offensione. **Hoc** diē bo
 ecus p tanto qz iniuriati sunt sibi pte phiam. iō magis iniuriati sūt phie qz sibi. z sic phiaz lace
 rauerūt in ipso **Nō** qn boe. vacabat studio fugiebat pfortia stultoz. z qrebat secreta loca ppter
 studij. iō putabāt ipm loq cū demonib⁹ z eis sacrificare. **Itē** qz boecius fere oia q volebat fa
 cere: sua sapia faciebat. iō putabāt cū demonē hēz familiarē sibi obsequentē. sic **Apuleius** opina
 tus est de **Socrate** q hēt familiarē deū de q fecit libz quē intitulauit **De deo socratis.** **Pos**
 set etiā hec lra sic ptinuari **Ego** vellē p te me excusare. s. o nefas nō pcedo s crimē augeo zc

Hic boe. ont aliā cām sui morbi
 z ont se esse pturbatuz ex fame sue
 lesione. d. **Sup** deā qdem mala me
 satis gūant z quoquo mō possem il
 la ferre. atq; hic cumulo. i. augmen
 tatio accedit nris malis q existia/
 tio. i. iudiciuz vel opio plurimoz. i.
 vulgarium nō spectat. i. nō respicit
 merita rez sicut hō meref. s. spectat
 euentū fortune. i. iudicat hōiem fm
 q fortuna se hz circa ipm. et ea tm
 iudicat vulgus eē puila a deo que
 pmendauerit. i. laudabiliora fecerit
 felicitas. i. pspa fortuna. q sit. i. ex q
 seqt vt existiatio bō deserat infeli/
 ces. vñ me piget. i. tedet reminsci. q
 cūt me reū esse: qdā nō. hoc tm dixerī. i. volui dixisse vltimā esse sarcinā. i. gūissimū pond⁹ aduer
 se fortune. qz dū aliqd crimen affigit. i. falso imponit bonis: ipi credunt meruisse. supple illa q ipi
 boni pferūt. i. patiunt. z ego bonis oibus tpalib⁹ pulsus qz i exiliū relegatus. z exutus dignitati
 bus. s. sūlatu qz damnatione pscriptus. z fedatus. i. maculatus existimatione ego q pus virtute
 honestus reputabar: nūc scelere deformis reputor. et tuli. i. recepi supplicij. i. penā ob bñficiū
Nō q vulgares nō iudicāt fm merita rez vtz hō mereat aliqd vel nō. s. iudicāt fm euentū
 fortune. vñ hōiem bñ fortunatū iudicāt felicē. male fortunatū iudicāt miser. s. tale iudiciū falsū ē
Un diē **Sen.** xlv. ep. **Nō** felicē hūc estimes que vulgus appellat felicē. ad que pecunia pfluxit s
 illū cui omē bonū in aio est credūz extensū **Itē** bona estigatio deserit infelices. qz primū malū

Metrum quintum

quod infelices incurrit est quod vulgus male de ipsis opinatur. credit enim vulgus ea quae miseri patiuntur quod ex merito talia patiantur.

Dicit boetius. omne se esse perturbatum ex his quae vidit in mundo generaliter. scilicet bonos deprimi et malos extolli dicit. Ego vero video videre. id est cognoscere nefarias officinas. id est malas societates sceleratorum hominum: fluitantes gaudio quae propter et leticia et quaeque perditissimum. id est pessimum imminente. id est insistentem novis fraudibus delationum. id est accusationum. et video deo bonos iacere. prostratos. id est depresso terrore nostri discriminis. et etiam video deo quaeque flagiciosum. id est pravum hominem incitari ad audendum. id est ad presumendum facinus. id est peccatum impunitate. id est sine pena. non propter. incitari premiis ad efficiendum. id est ad perpetrandum facinus. id est peccatum. at propter ego video insontes. id est innocentes. non modo. id est non tantum prostratos securitate verum etiam defensione. Itaque propter liber. id est placet mihi exclamare ad deum celi quae talia permittat in mundo ut mali exultent: et boni deprimantur. et cum omnia alia certo ordine regat: solos homines et ad eorum regem spernat. et in se sibi sequentibus dicit. Non quod boetius qui erat turbare mentis et in statu miserie. videbat quod mali in hoc mundo essent potentes et viverent impuniti. boni autem impotentes et videntur irremunerati. Et propter in quarto huius ipsi solando probat malos se esse impotentes. et bonos esse potentes. et malis nunquam deesse sua supplicia. et bonis nunquam sua premia. Non quod officine dicuntur domus officinalium ubi reponuntur ea quae ad ipsos spectant. et ad eorum officia sic sunt cellaria et granaria et alia huiusmodi. Dicit autem accipiunt officine propter congregatione malorum. vel etiam iniquas mentes hominum vocat officinas. et dicuntur ab officio eius. id est noceo

Dicit incipit quintum metrum huius primi libri. quod dicitur pindaricum

ab inventore. anapesticum a pede pedante. Est autem anapestus pes trarius dactylo: stans ex primis duabus brevibus et tertia longa syllaba. Et est metrum acatalecticum. id est sine defectu In hoc autem metro boetius exclamatur propter prudentiam divini nam admiras quod omnia regant a deo propter actus humanos. licet hoc falsum sit. tamen boetius sic videbat secundum statum turbatum Et dicitur. primo commendat divinam prudentiam ex gubernatione celestium et terrestrium. et tangit actus humanos non regi a deo. 3. ro gat deum ut regat actus hominum. scilicet ibi. Omnia certo. tertia ibi Quisquis rex. Prima dividit. primo commendat regem divine prudentie circa celestia. 2. magis circa terrestria. ibi Tu vis variis. Primo dicitur conditor. id est creator orbis stelliferi. id est ferentis stellas. qui nixus. id est adiutus perpetuo solio. id est eterne sedis. versas. id est frequentis ortus celum rapido turbine. id est veloci motu. et cogis sidera pari lege. id est debitu ordine ut ipsa luna nunc. id est aliquando lucida pleno cornu sic in plenilunio. obvia. id est opposita totis flammis. id est lumibus fratris. id est solis. ipsa luna condat. id est abscondat minores stellas quae in plenilunio non videntur propter maius lumen. et tu cogis nunc. id est aliquando ut ipsa luna ex his pallida obscuro cornu. ipsa ex his propter phebem. id est soli perdat. id est amittat lumina. id est lucem. quod dicitur. Tu facis ut luna quanto magis recedit a sole: tanto magis illuminatur. et lumine suo obscurat minores stellas. et quanto magis appropinquat soli tanto plus obscuratur. et tu cogis ut hesperus. id est stella vespertina qui agit argentes. id est frigidus ortus. tunc noctis. id est in crepusculo quod est prima pars noctis sequendo solem. iste hesperus de mane lucifer dicitur. pallens in ortu phebem: iterum mutet sol. tas habenas. id est solitos cursus. nam cum de vespere sequitur solem: et mane procedit ipsum. et tu stringis. id est coartas

Metrum anapesticum pindaricum

O Stelliferi conditor orbis
Qui perpetuo nixus solio
Rapido celum turbine versas
Legemque pati sidera cogis
Et nunc pleno lucida cornu
Totis fratris obvia flammis
Condat stellas luna minores
Nunc obscuro pallida cornu
Phebo propior lumina perdat
Et qui prime tempore noctis
Agit argentes hesperus ortus
Solitas iterum mutet habenas
Phebi pallens lucifer ortu
Tu frondiflua frigore brume
Stringis lucem breviora mora
Tu cum seruida venerit estas
Agiles nocti dividis horas

lucē. i. diē breuiore moza tpe brume. i. hyemis. frondiflue. i. facientis frondes fluere. z cuz feruida estas venēt. tūc tu diuidis. i. distinguis agiles. i. breues horas noctis. q. d. tu facis q tpe hyema mali noctes sūt plixiores dieb⁹. in tpe estivali ecōuerso Nōndū q de⁹ dī cōditor stelliferi oz bis qz ab ipso dependet celūz tota natura. ex. xij. metaph. Et dī residē in ppetuo solio. qā i celo qd est ppetuū. nā celū est locus deoz z spūum. z oēs/barbari z greci: z q cūqz/purāt deos ec. cū locū qui surū est deo attribuit: tanqz imoztale imoztali coaptātes. pmo celi z mūdi. Et dī vertē celū rapido turbine. **Not⁹** enī firmamēti dī rapidus qz suo motu rapit secū alias speras **Nō** verso sas. ē vbu frequentatū. z significat frequent vtere. z in hoc innuit q celū sp mouet z nō cel sabit. qz dicit Cōmetator **Nō** est timendū q celū stet. Et rō. qz mouēs celū mouet sine fatigatio ne. z sine pena. xij. metaph. **Itē** de⁹ est nixus ppetuo solio. i. pūctus ppetuo celo. **Cū** de⁹ tri plicit ē in vniuerso. s. essentialit seu pūctialit. sacralit seu mysterialit. z misericordialit. **Essentialit** sine pūctialit ē in sua vera claritate in q ipm hō nunqz vidit sic dīc ppha **Deus** nemo vidit vnqz sic ipse est in ppetuo solio. **Sacralit** seu mysterialit de⁹ est in sacro eucharistie qd rata fide cre dim⁹. **Sz** misericordialit de⁹ est vbiqz fm q dīc scriptura **Mia** dñi plena est fra. Et in puenit dī cū pūctio fm q dīc scriptura **Deus** est vbiqz **Nō** fm **Ignitionē** soliu ē sedes regalis ex so lidis lignis facta: dīcā a soliditate. i. a firmitate. **Nō** q de⁹ cogit sidera pati legē. nō violenta nec coacta motione. qz nullū violentū ppetuū. s. cogit ea volūtarīa ordinatōe obſuare legē. i. de terminatū motū vt tpe eis statuto oriant z occidāt. **Nō** q luna de se ē corpus opacū recipies lumē a solet i ea pte que ē versus solē illuminat. cū aut dirēte opposita sit soli sic in plenilunio. tūc lumie suo obſcurat minores stellas. eo q maius lumē offulcat minus. s. cū luna ē in ista pte celi in q est sol sic ptingit in pūctiōne: tūc supior ps q est versus solem ē illuminata. z inferior ps q ē versus nos ē obſcurata. z tūc nihil videm⁹ de luna. s. cū incipit elongari a sole: tūc ps clō gata: in cipit modicū apparē nobis. z tūc dicim⁹ esse nouilunū. z qnto plus elongat tāro pl⁹ appa ret nob illūinata **Nō** boeci⁹ dicit solē esse frem lune. qz fm fabulas **Jupit** pūbens cū latona genuit ex ea duos gemellos. i. phebū qui dī sol. z dianā que dī luna. z sic fm fabulas sol ē frater lune. **Nō** stella q de vespe sequit solē: z de mane pcedit/hz diuersa noia. ptz p vsum **Lucifer** auroza: ven⁹: vesperus: hesperus idem. **Quō** at sit possibile q eadē stella de vespe sequat solē z de mane pcedat: **Dicit** aliq q hoc nō ptingit in vna z eadē pte anni s. in diuersis. **Dicit** enī q in estate sequit solē. z in hyeme pcedat. **Sz** hoc est p oēs audōres dicentes hoc esse i eodez tpe anni. **Alij** dicūt q mercuri⁹ z ven⁹ sint stelle silis coloris z qntitatis. qz vna qnqz sequit so/ le: alia pcedit. z sic videt esse vna stella q sequit z pcedit. s. hoc nō est. **Ugnitio** dīc q ven⁹ ē al/ tior sole. z loquit fm antiquos astrologos q locauerūt venerē sup solē. **Cū** igit ptingit q ven⁹ z sol sit veniūt ad occasū qz venus ē altior: diutius videt in sero qz sol. eadē rōne citi⁹ videt in mane: qzuis eque cito discurrāt. **Nā** citi⁹ videntē ascendētia remota qz ppinqua. z diuti⁹ videntē descendētia remota qz ppinqua. lz eqli motu incedāt. **Sz** moderni astrologi locāt venerē s. so/ le. **Alij** dicūt q vna est stella q vno tpe sequit solē: alio tpe pcedit. z dicūt fm **Ptolemeū** q illa stella hz epicyclū in cui⁹ circūferentia deserēt corpus ei⁹. **Est** at epicyclus circūferentia cuius centū ē in circūferentia orbis deferentis. **Nūc** aut est ita q epicyclus veneris sp est cū sole. ita q si ptrahat linea a centro fre p centū epicycli veneris ad firmamentū: eadē linea trāsbīt per centz solis: z nō multū distabit ab eo. **Cū** at ven⁹ feratur in circuitu epicycli: aliqñ erit i eadez linea cū sole. aliqñ pcedit. aliqñ sequit. **Itē** moza solis sup orizontē facit diez. cū dies sit latio solis sup terrā. **Moza** at solis sub orizonte: facit noctez. et qz longiore facit mozā tpe estivali sup orizontē z breuiore sub orizonte. iō dies estiuales longiores sūt noctib⁹. **In** hyeme at sit ecō

Tua vis variū temperat annum
Ut quas boree spiritus aufert
Reuehat mitis zephyrus frō des
Queqz arcturus semina vidit
Syrius altas vrat segetes
Nihil antiqua lege solutum
Liquit pprie stationis opus.

Querso pp qd dies hyemales breuiorez sūt noctib⁹.
Dic boe. pmedat regimen diue puidētie magis cir ca frestria. s. circa ptes anni d. **D** xus tua vis. i. virtus temperat. i. ordinat variū annū. i. diuersas ptes anni vt mitis zephyrus. i. vent⁹ vernalis reuehat. i. reducat frō des quas aufert. i. destruit spūs. i. status boree. z tua vis temperat vt qcūqz semina vidit arcturus illa stella altas. i. longas segetes vrat syrius. i. stella canicula tpe estina li. **Et** subdit. nihil solutū. i. segregatuz antiq. i. etna lege diuine puidētie linquit. i. derelinquit opus pprie statio nis. i. ad qd operandū est statutuz. **Nō** q qtuoz sunt

ptes anni. s. ver. hyems. autumnus. et estas. In vere fiat ventus q̄ dī zephyrus q̄ est collateralis fauonij. et q̄ status ei⁹ est lenis. idē dī mitis et p̄ducit viridia. In hyeme et maxie i principio viget status boree q̄ est ventus collateralis aq̄lonis: cui⁹ status ē fortis et frigidus et destruit viridia et nudādo arbores. Nō arcturus ē stella circa maiore visam q̄ dī vidē semina. q̄ tpe sui ortus q̄ orit cū sole: sic seminat. sic in autūno. Itē de arcturo dicit Jst. i. li. etym. Arcturus ē sidus p̄ cau dā maioris visē positū. et orit tpe autūnali. S; dicit Vegeci⁹ arcturū oriri post idus septēbris xvij. kal. octobris. Nō sirius est stella q̄ alio noie dī canicula. Et dī a siren qd̄ ē tradus p̄pter longū tractū caloris. et apparet cū sol est i cācro. et dī vire segetes. i. maturare. Itē dicit Jst. Canicula ē stella. et dī sirius q̄ estiuus mēsb⁹ i medio centro celi ē. et iūcta cū sole duplicat calor ei⁹ et dissoluunt corpaz euaporāt. a q̄ stella dicunt dies caniculares in q̄bus molestie s̄ purgatōes

In ista pte boe. tāgit ad⁹ hoim nō regi a pudentia dina: s̄ derelictos regimī fortune d. De⁹ tu gubernās oia certo fine. i. certo ordine ad finē. et respicis. i. spernis regē solos ad⁹ hoim. q̄ o reātor deus tu merito cohibē. i. coerearis. Cur lubrica. i. instabilis forma vsat. i. vtit tātas vices. i. altnationes. q̄ ipa p̄mit insontes. i. inocētes noxia pena: debita scelerī. i. homi scelerato. et pueri mores. i. hoies pueri i morib⁹ resident in cello solio. i. i alto loco. et ipi nocētes. i. mali calcāt sancta colla. i. colla scōz hoim iusta vice. i. altnatione. q̄ sci potius deberēt calcare colla nocentū q̄ ecōuerso. et clara v̄tus. i. hō clare v̄tutis iacet p̄dita. i. abscōdita obscuris tenebris. i. ab hoib⁹ vicio obscuraris. et iustus hō tulit. i. sustulit crimē iniq̄ hois. et p̄iuria nil nocet ipsis iniq̄s. nec fraus compta. i. ornata mēdaciū colore. i. falsa apparētia nocet ipsa s̄ cū p̄auis libuit vti virib⁹. i. exerce vires. q̄s p̄uos metuūt inumeri ppli. i. vulgāres tunc ipsi gaudent subdē. i. sup̄lātāe sumos reges. i. bonos et sapientes. q̄z ē alios regere et gubernare. Itē deus oia gubernat certo fine q̄ dicit Cōmend. p̄. metaph. De⁹ ē mensura oim et regla et infallibilis v̄z metz. Idē dicit p̄mo ce. et mū. Entia diuina nos gubernāt et regūt: i nobis sūt q̄i finis. Itē illd̄ qd̄ est sapientissimū. regit certo fine. cū sapientis ē regē. s̄ deus ē sapientissim⁹ eo q̄ sapia a deo p̄cessit. Un̄ scri p̄tura Dis sapia a deo est. Nō boecius vidit i mūdo bonos deprimi: et malos exaltari: cū tñ poti⁹ fieret ecōuerso. Itē sibi videbat q̄ adus et opationes hoim nō regerent a deo. s̄ magis a fortuna q̄ hūc hūliat et hūc exaltat. Ideo ipse deo p̄querit

Hic boe. rogat vt deus regat adus hoim et hoies sic regit celū. d. Q̄squis de⁹ es tu q̄ nēdis. i. iūgis federa. i. cōcordias rez. respice miseras tras. i. hoies in fr̄s hitantes. nos eni hoies nō sum⁹ vilis ps s̄ valde nobilis tanti tui opis. i. mūdi: nos q̄rimur. i. p̄cutimur salo. i. mari et amaritudini fortune. Itē tu deus p̄pme. i. restringe rapidos fluāus. i. magnos impetus fortune. et eo fedē. i. regimie q̄ regis imensuz celū. tu firma. i. robora stabiles tras. i. hoies stabiles in tra. Nō boecius dicit hoiem nō esse vilē partē mūdi q̄ scribit in p̄logo li. de pomo Aristotelis. Nō est dignissima creatura: s̄litudo oim: ad imaginē dei fact⁹. et. ij. de aia: qd̄āmō aia p̄uenit cū oibus creaturis. Cōuenit eni cū angelis i intelligēdo. cū brutis i sentiēdo. cū plātis in vegetādo. cū lapidib⁹ in essēdo. Nō boecius p̄pat fortunā salo. i. mari. Sic eni nauis v̄ndis marinis iactat nūc in altū. nūc in p̄fundū. sic hō p̄ fortunā nūc i p̄speritate leuat. nūc in aduersitate deijct.

Omnia certo fine gubernans
 Hominum solos respicis actus
 Merito rector cohibere modo
 Nam cur tantas lubrica versat
 Fortuna vices? premis insontes
 Debita sceleri noxia pena
 At peruersi resident cello
 Nores solio. sanctaq; calcant
 Iniusta vice colla nocentes
 Latet obscuris condita virtus
 Clara tenebris. iustus q; tulit
 Crimen iniqui
 Nil periuria. nil nocet ipsis
 Fraus mendacij compta colore
 Sed cum libuit viribus vti
 Quos innumeri metuunt populi
 Summos gaudent subdere reges
 Ideo ipse deo p̄querit

O iam miseras respice terras
 Quisquis rerum federa nēdis
 Operis tanti pars non vilis
 Homines. quatimur fortune salo
 Rapidos rector compume fluā⁹
 Et quo celum regis immensum
 Firma stabiles federe terras

Cōuenit eni cū angelis i in creaturis. Cōuenit eni cū angelis i in

Prosa quinta

Increpacio philosophie cur se exulē patet ppter longinquitatem urbis cū eius patria sit padisus.

Nec ubi p̄tinuato dolore delatram: illa vultu placi
do nihilq; meis questib⁹ mora. **P.** Cū te inq̄
mestū lachrymātēq; vidisset/ ilico miser exulēq; cog
nouit. Sed q̄ id longinquū esset exilium: nisi tua p̄di
disset oratio nesciebā. **S.** tu q̄ p̄cul a patria/ nō q̄dez
pulsus es: s; aberrasti. **A.** si te pulsū existimari mauis
te poti⁹ ipse pepulisti. **Nā** id q̄dem de te nunq; cuiq;
fas fuisse. **Si** enī cui⁹ oriūduus sis patrie remiscaris:
nō vti atheniensū quōdā multitudis imperio regit:
s; eius vn⁹ dñs est/ ⁊ vn⁹ rex/ vnus ⁊ p̄nceps q̄ regit
eam. qui frequentia ciuiū/ nō depulsione letatur. **Cu**
ius agi frenis atq; obtēperare iusticie: sūma libertas
ē. **An** ignoras illā tue ciuitatis antiq̄simā legē: qua
sancitū est ei ius exulare nō esse: q̄squis in ea sedē sū
dare maluerit? **Nā** q̄ vallo eius ac munimine p̄tinet:
nullus metus ē ne exul esse mereat. **At** q̄squis inha/
bitare eā velle desierit: parit̄ desinit etiam mereri.

fuisse fas. i. licitū. cuiq; s. hoi. **Si** enī remiscaris. i. recorderis cui⁹ patrie. i. de q̄ patria sis oriū/
dus. i. nat⁹. nō vti p̄ sic citas atheniensū q̄ndā regit impio. i. ex p̄cepto multitudis. i. multoz re/
toz. **Sequit̄** grecū qd̄ tātū valet in latio. s. vn⁹ ē dñs ⁊ vn⁹ rex. vn⁹ ⁊ p̄nceps q̄ gaudet de fre
quetia. i. frequeti inbitatione ciuiū. i. incolaz. ⁊ nō depulsione. **Cui⁹** regis agi. i. duci frenis. i. p̄ce/
pris. atq; p̄ et. obepare. i. obedire iusticie sūma ē libertas. **An** p̄ nunq̄d ignoras illā antiq̄simaz
legē. i. statutū tue citatis. i. recte rōnis q̄ sancitū. i. p̄firmatū ē ius nō eē. i. ad eā nō p̄tine exulare
. i. exiliū pati q̄squis. i. q̄cunq; maluerit. i. optauerit sūdare. i. locare in ea citate sedē. i. inbitationem
suā. **Nā** p̄ qz qui p̄tinet. i. p̄hendit vallo ac munime ei⁹. i. citatis. nlls metus. i. timor ē illi ve
mereat esse exul. at p̄ s. q̄squis desierit. i. cessauerit velle inbitare ip̄am citatē: parit̄ desinit etiaz
mereri. i. meritū p̄seq. **Nō** q̄ delatrare p̄prie est canū. in p̄posito at̄ delatrare est vrgente dolore
p̄ rōnem loq̄. **Et** sic boeci⁹ qz dixit ad̄ hoim nō regi a deo: p̄ rōnem loquebat. s. dic̄ se delat̄sse

Nō nō est hois sapientis moueri ex his q̄ dicunt̄ ab insipiente p̄ rōnem. s. magis debet insipi
entē instruē ⁊ solari. s. p̄bia nō fuit mora ex questibus boeci⁹ s. magis ip̄z solabat̄ **Nō** p̄bia
cognouit boeciū esse miser ⁊ exulē. **Miser** est ille cui⁹ anim⁹ sequit̄ mutationē rex t̄p̄atuz. ita qz
extollit̄ in p̄speris ⁊ dep̄mit̄ i aduersis. **Exul** in p̄posito est ille nō qui mutat̄ regione: s. q̄ agit p̄
rōnem. **Nō** qz p̄ lachrymas p̄t cognosci qz rō hois sit turbata. s. q̄ntū turbata sit nō cognoscit̄
nisi finone dolentis. s. dic̄ p̄bia lachrymis cognouit te eē exulē. s. q̄ntū esset exiliū nesciebam nisi
tua oīo mihi p̄didisset. **Nō** ille pulsus est a patria q̄ oīo rōnem amittit. s. ille aberrat̄ q̄ infra
patriā in aliq̄ rōnem retinet: ⁊ in aliq̄ amittit. **Boeci⁹** at̄ nō erat pulsus p̄cul a patria qz nō totā
rōnem amiserat. credebat enī oīa regi a deo. s. in hoc aberrabat qz ad̄ hoim a deo regi nō puta/
bat. **Nō** de patria hois q̄ est recta rō loquit̄ **Sen.** in de rem. fori. dicēs **Patria** est vbiq; qz
bō bñ est. illud at̄ qd̄ bñ in hoie est: nō in loco ē. **In** hois inq; p̄tate est: si sapiēs est non peregrī
nat̄. s. stultus: exulat̄ **Nō** a patria rōnis nlls boeciū expulit nisi ip̄e scipm. qz boeci⁹ nō aliens

Dic incipit q̄n
ta pla h⁹ p̄mi li. i.
q̄ boeci⁹ ont̄ quō
phia se habuit ad

suaz querimoniā. ⁊ qd̄ ex ea cogno
uerit. 2⁹ p̄bia qd̄ dicta boeci⁹ irra/
tionabilia parup̄edit. 3⁹ s. breuita
te recolligit ea q̄ ip̄m boeciuz p̄tur
babāt. q̄rto p̄bia dat modū remede
di ip̄m boeciū. s. da ibi. **Itaq;** nō tā
stia ibi. **Et** tu qd̄ de tuis. q̄rta ibi.
S. qm̄ plim⁹. **Dic** p̄. **Postq;** ego
boeci⁹ delatram. i. p̄ rōnez locut⁹
sū. hec supple p̄dicta p̄tinuato dolo
re. i. assidua turbatōe. illa. s. p̄bia pla
cido vultu nihil mora ē. i. irata me/
is questib⁹. i. de meis q̄rimonijs in/
quit. i. dixit. **Cū**. i. qm̄ ego vidisset te
boeciū mestū. i. tristē. qz p̄ et. lachry
mātē. i. flentē. ilico. i. statū p̄gnoui te
miserū. qz p̄ et. exulē. s. q̄ longinquū
. i. remotū esset exiliū ego nesciebat
. i. ignorabā nisi tua oīo. i. sermo mi
hi p̄didisset. i. renclasset. s. tu. s. boeci⁹
qd̄ p̄ certo nō es pulsus qz p̄cul. i.
valde remōte a patria. i. a iudicō rō
nis. s. aberrasti. i. xuiasti. at p̄ s. si te
mauis. i. magis vis estiare pulsus a
patria poti⁹ supple tu ipse pepulisti
te boeciuz. nam p̄ quia. qd̄dem p̄ cer
to. id supple repellē te a patria nōq;

Prosa quinta .li.i.

impetu s̄ pprio defectu terminos z limites rōnis exiit. **N**ō ciuitas atheniensū regebat impe-
rio multitudinis. p̄mo enī eā regebāt reges: postea succedente tpe p̄ncipes. tandem p̄ regimie eius
singulis annis eligebant. xxxviii. sapientes. s̄ patria rōnis tm̄ vno p̄ncipe regit. s̄. deo q̄ ē regis
recte rōnis. **N**ō hō dī oriūda p̄ria rōnis inq̄ntū aīa ei⁹ itellec̄tia q̄ vtit̄ recta rōne a deo oriū

Nō in tantū hō manet in patria rōnis in q̄ntū deo subūct̄ z legi diuic. z qz d̄ in subiectione
suoz delectat̄. iō letat̄ in multitudine ciuū. z nō in expulsionē eoz. **R**epellit̄ at̄ aliq̄s a patria ra-
tionis deo rebellādo: et a recta rōne recedendo. **N**ō q̄ obtemperat̄ se deo est sūme liber. qz in
q̄ntū aliq̄s agit s̄m rectā rōnem in tantū est liber. s̄ p̄ obtpare se deo hō maxie agit s̄m rōnem. s̄
talis maxie liber est. **U**n̄ Sen. li. ep̄ dicit **Q**ueris que sit libertas. libertas vera est nllī rei pre-
ter q̄s deo seruire. eq̄nimit̄ p̄sperat̄ aduersa ferre. z fortunā in equū ducē. **N**ō q̄ a citate rōnis
nlls exultat̄ nisi p̄ affectionē t̄paliū. talis at̄ affectio est volūtaria z iō sola volūtate aliq̄s exultat̄
a tali citate. z qz talis affectio nō p̄t hoīez occupare q̄diu est infra terminos recte rōnis. iō dic̄
phīa. **N**am q̄ vallo eius. zc.

Dic phīa q̄dā dicta irrōnabilia
boeci p̄cipēdit. d. **E**x aberrasti a
patria rōnis. itaqz p̄ ergo. non tā. i.
nō tantū facies. i. dispositio h̄ loci
.i. exiliū. q̄s. i. q̄ntū tua facies. i. interi-
or dispositio mētis tue mouet me. i.
p̄turbat me phīam. q̄ deiecta est ad
uersitate fortune. **E**t qz superi⁹ cōi-

questus fuit de carentia bibliothecae librorū: istā carentiā parūpendens phīa dicit. nec ego phīa
req̄ro. i. inuestigo parietes bibliothecae comptos. i. ornatos eboze. i. ossib⁹ elephantū. ac p̄ etiā. vi-
tro. i. gemis p̄ciosis. q̄s. i. inq̄ntū supple ego req̄ro sedē. i. tranquillitatē tue mētis i qua mēte nō col-
locari. i. nō posui libros. s̄ illud qd̄ facit̄ precii. i. p̄ciositatē libris. s̄. sentētias meoz librorū. **N**ō
q̄ boeci⁹. s̄. p̄querendo de statu suo solū deplangit̄ incōmoda corpalia: nō curās deiectionē ani-
mi sui. vñ phīa p̄ hoc: solū deplangit̄ sui animi deiectionē. z incōmoda corpalia p̄cipēdit. **E**t qz
supius. iiii. p̄sa dixit boeci⁹. **N**ūquid nō mouet te facies h̄ loci. iō phīa s̄ sibi r̄ndens dicit. m̄to
plus moueor p̄t̄ animi deiectionē q̄ p̄t̄ locū exiliū in q̄ existis. **H**ō enī fortis aīo oī loco vtit̄ p̄
patria. vñ **Q**uid. in li. de fasti. **O**mne solū forti patria est vt piscibus equoz. **E**t qz etiā p̄questus
fuit de bibliotheca r̄ndet phīa q̄ ipsa poti⁹ deplangat̄ s̄nias librorū quas p̄ obliuionē perdidit q̄s
carentias bibliothecae et librorū.

Dic phīa s̄ breuitate recolligit
q̄ boeciū p̄turbauerūt. d. **E**t tu boeci
ci dixisti vera de tuis meritis. i. fa-
ctis in cōe bonū. i. p̄t̄ utilitatē oīm
hoīm. s̄ dixisti pauca supple b̄nficia
tibi euenisse p̄ multitudinē gestorū
.i. factorū tuoz. et tu mēorasti. i. reci-
tasti nota. i. manifesta cūctis hoīb⁹.
z honestate scz de saluatione senat-
us. vel falsitate. i. p̄pilatione falsaz
l̄raz obiectorū. i. imputatorū tibi. q̄dē
p̄ certo tū stric̄tim putasti. i. existia-
sti attingendū supple esse recte. i. rō-
nabilit̄ de scelerib⁹. i. de vicijs. qz p̄
et fraudibus. i. deceptionib⁹ delato-
rū. i. accusantū q̄ ea. i. oīa ista cele-
brent. i. memorent̄ meli⁹. qz pro et.
vberius. i. copiosius ore. i. sermone
vulgi recognoscēntis. i. memoratis
oīa. etiā tu boeci increpuiſti vehement̄. i. fortit̄ factū. i. opus iniusti senat⁹ supple totius. et tu etiā
doluisti de n̄ra eriminatione. i. vitupatione. z etiaz tu fleuisti. i. defleuisti damna. i. crimina lese opio-
nis. i. maculate fame tue. **P**ostreō. i. vltio doloꝝ incādūit aduersus fortunā. i. s̄ fortunā. qz p̄ ei sup

Itaqz non tā me loci huius q̄ tua facies mouet **N**ec
bibliothecae potius comptos eboze ac vitro parietes
q̄ tue mentis sedez requiro. **I**n qua non libros s̄ id
quod libris precii facit: librorū quondā meoz senten-
tias collocaui

Et tu q̄dem de tuis in p̄mune bonū meritis vera q̄-
dem: s̄ pro multitudine gestorū tibi pauca dixisti. **D**e
obiectorū tibi v̄l honestate vel falsitate/cunctis nota
memorasti. **D**e sceleribus fraudibus q̄ delatoꝝ recte
tu q̄dem stric̄tim attingenduz putasti. eo q̄ ea melius
vberiusq̄ recognoscēntis oīa vulgi ore celebrent. **I**n
crepuiſti etiā vehement̄ iniusti factū senatus. **D**e no-
stra etiam criminatione doluisti. **L**ese quoq̄ opionis
damna fleuisti. **P**ostremo aduersus fortunā doloꝝ in-
cādūit p̄questusq̄ nō eque meritis premia pensari.
In extremo margine muse sciēntis vtiqz celū tras
quoqz pax regetet vota posuisti.

Metrum sextum

ple tu boeci questus es non pensari. i. rebui equa. i. digna premia meritis. i. p meritis. In extre mo. i. in fine sciuentis muse. i. furientis metri tu ppoluisti. i. x disti vora. i. pces q ca par supple di uine puidencie reger fras. i. hoies frenos vri p sic regit celi. **N**o q ista oia fuerit ca pturba tionis metis boecy. z praactant ea in qrtta prola. z in fine metri **S**stelliferi.

Sed qm plurim^o tibi affectuum tumultus incubuit di uersus te dolor/ira/meror qz distrahunt. vri nuc men tis es. nondum te validiora remedia ptingunt. Itaqz le uioribus paulisper vtemur. vt que i tumorē pturba z tionibus influentib^o induruerunt: ad acrioris vim mei dicam^{is} recipienda tactu blandiore mollescant.

medijs vt ea q induruerunt. i. indurauerunt in tumorē. i. inflaturā. pturbationib^o. i. tristiticijs animi influentib^o. i. euentib^o et vt illa mollescant. i. mollia fiant blandiore tactu. i. leuiozi medicina ad recipienda vim acrioris. i. fortioris medicam^{is}. **N**o q boeci^o fuit distra^o multitudiue affecti oni. i. ira: merore z dolore. Na ira trahit hoiem ad viciā. dolor ad despationē. meror ad totius mentis aggrauationē. iō dicit pbia q sua pturbatio iā nō possit sustine fortiora remedia. s vellet sibi adhibē leuia vt p talia ppatuz z disposituz psequent possit pcipe remedia acriora.

Metrum glyconicum choriambicum.

Dum phebⁱ radijs graue
Lancris sidus inestuat
Lum qui larga negantibus
Sulcis semina credidit
Elusus cereris fide
Quernas pergat ad arbores
Nunq purpureum nemus
Lecturus violas petas
Lum seuis aquilonibus
Stridens campus inhorruit
Nec queras auida manu
Vernos stringere palmites
Vuis si libeat frui
Autumno potius sua
Bacchus munera contulit

choriambicu a pede pdnante. Est aut choriabus pes con stans ex prima et vltima longa z duabus medijs breuib^o. **U**nde pms pes h^o metri est spondus. scds choriabus. tertius pirrhikius qui est pes constans ex duabus breui bus. z loco eius aliqn ponit iambus q pstat ex prima bre ui z vltima longa. **I**n hoc g metro pbia pbat dictu su um p exempla. dicit eni q boecio p nuc non puenirent re media fortia. s alio tpe. pbat g q oia requirāt tps desmi natū. z si fiat extra suū tps nō pperant. **E**t hoc pbat tri bus exemplis. 1° tangit tpa nō pmisseri q deus distingit. ibi **S**ignat tpa. **P**rimū exemplū est de semie. qd si semi nat nō debito tpe nō pferit fructū. vt siqs semiare i iulio vel i augusto. vñ dicit sic in lra **C**ū p qn graue sidus can cri illi^o signi inestuat. i. inardescit radijs phebⁱ. i. solis. tuz .i. in illo. tpe q credidit. i. pmissit larga. i. copiosa semia sul cis. i. cauernis tre negantib^o supple spem mests. talis elu sus. i. frustrat^o fide. i. bnificio cereris. i. dec frugū pgar. i. ac cedat ad arbores quernas. i. quercū z vescat fructib^o ea rū. **T**ūc ponit scdm exempluz de florib^o qz hō frustra querit tpe hyemali: cū tps eoz sit in vere. vñ dicit in lra. **I**n lectur^o. i. collecturus violas tales flores nunq petas .i. accedas purpureū nemus. i. floridā siluā. cū. i. qn capus stridens. i. sonans inhorruit. i. horribilit apparuit seuis aq lonib^o. i. crudelib^o ventis hyemalib^o. **T**ūc ponit trium exemplū. z est de vuis que mature sūt in autumno. z ideo frustra qrunē tpe snali. vñ dic i lra. **S**i libeat frui vuis non qras auida. i. cupida manu stringē vernos palmites. i. snales vites. qz bacchus de^o vini poti^o ptulit sua munera. i. vvas autumno .i. tpe autumnali. **N**o q sidus cācri dī graue qz sole exite i cācro: hoies gūant nimio calore. q tpe nō est seminandū. qz ad hoc q semen pualescat reqrit humor q calore solis seruido tpe re soluit z euaporat. **N**o fm fabulas cū pluto rapuerat Proserpinā: mf eius cerces querēs ipam in tris z nō inueniens denegauit hoib^o bnficiū frugū. z tūc hoies pgebāt ad arbores quercū z comedebāt glādes. z sic loquit pbia in lra. **N**o strideo des. vel strido dis. est fortit sonare vt dentes pcutē vel frendē. **D**

Prosa sexta

Dic ont phia tpa nō pmisceri q̄ deus distingit. d. **De** signat .i. ordinar tpa aptans ea p̄p̄is officijs. nec ipse de^o patit misceri vices. i. alinationes tempoz. ita q̄ tps vni officio deputatū p̄ueniat alteri q̄s vices tpm ipe coeruit. i. distixit. **Et** addit **Sicut** querēs aliq̄ tpe nō debito frustra in q̄rendo. sic illud qd̄ deserit certū ordinē p̄cipiti. i. festina via: illud nō h̄z letos exitus. i. p̄sp̄erū euentū. **Sic** a fili si phia relicto debito tpe misstrasset boecio fortē medicinā nō fuisset p̄sp̄ata i medicādo ip̄m. **Nō** q̄ p̄ debito ordinē res p̄seruat i suo esse ⁊ in sui natura. ⁊ qd̄ deficit ab ordie etiā deficit ab esse. vñ **Boecius** q̄rto h^o. scda p̄sa. **Est** enī qd̄ retinet ordinē suatq̄ naturā. qd̄ nō ab h̄ deficit: esse qd̄ i sui natura sitū est derelinq̄t. **Propt̄** qd̄ debit^o ordo in oibus est obseruādu. **Un̄** poeta. **Est** ordo sūma limes sapiētis i arte. **Ergo** dic phia qd̄ p̄cipiti via. **Nō** om̄e agens in agedo debet p̄stitucere sibi bonū finē qz rōne boni finis agens meret. ⁊ rōne mali finis demeret. **Un̄** poeta. **Non** dat̄ extemplo bō post p̄mordia merces **Cōgrua**. s̄ reāus p̄mia finis h̄z. **Cū** igit̄ inordinatio impediāt bonitatem finis. iō vitanda est.

Nec est se^z ⁊ vltia p̄sa h^o p̄mi. i. q̄ phia inquit cāz radicalez infirmitatis boeci ex q̄busdā interrogati onib^o. **Et** p̄mo phia captat beniuolentiā boeci. 2° ponit suas interrogati ones. ibi. **Cū** illa. **Dic** p̄mo **O** boeci anteq̄z adhibeā tibi remedia ne p̄ nūqd̄ pater. i. admitt. me phiaz p̄mū pauculis rogationib^o. i. inro gationib^o attingē p̄ cognitionē atq̄ tentare. i. rimari statū. i. dispōnem tue mentis vt intelligā. i. cognoscā q̄s sit modus tue curationis. i. sanationis. nō p̄ s̄ ego boeci^o inquā. i. dixi tu phia rogato. i. inrogato tuo arbitrato. i. fm̄ tuā volūtate q̄ voles. vt p̄ sic responsurū. i. volentē resp̄dere

Nō q̄ phia more boni medici nō solū scrutat̄ cās doloris p̄ signa extrinseca sic medici p̄ vrinā ⁊ pulsum. qz hec signa q̄q̄ fallūt: s̄ etiā scrutat̄ cās doloris boeci p̄ r̄nsionē ad q̄ones. **Et** p̄mo captat ei^o beniuolentiā: reddendo ip̄m attentū p̄ hoc qd̄ dicit pauculis rogationib^o. **Nō** q̄ infirmi h̄nt naturalē impotentia nihil pariendi. q̄ ex facili p̄turbant̄ non solū p̄ multas inrogationes s̄ ex vna sola. **Volens** ergo phia mouere paucas q̄stiones boecio infirmo captat p̄mo eius beniuolentiam

Dic phia facit inrogationes. 2° cās toti^o infirmitatis ex r̄nsionib^o boeci recolligit. 3° ont ip̄m curabile esse dando modū p̄cedēti circa curationē ei^o. scda ibi. **Quare** plenissime. etia ibi. **Sed** sospitatis au d̄ori. **Primo** phia q̄rit de mūdi gubernatione. 2° de circūstārijs gubernationis. ibi. **Sz** dic mihi. **Adhuc** diuidit qz p̄mo phia q̄rit. 2° boeci r̄ndet. 3° phia eius r̄nsionem approbat dices q̄ o boeci putas hunc mū dū agi. i. regi temerarijs. qz p̄ et fortuitis casib^o. i. euentib^o. an. i. nunqd̄ tu credis nullū regimen rōnis. i. p̄ uidentie diuine inesse ei mūdo. ego boeci^o inquā. i. dixi. atq̄. i. certe non existiauerim. i. putauerim vllō mō vt tanceria entia moueant. i. regant̄ fortuita temeritate. i. improuisa stulticia. s̄ scio deū p̄ditore. i. creatore p̄sidere suo operi. i. sue creationi. nec dies fueris vnq̄z. i. in aliq̄ tpe q̄ dies d̄pellat. i. re/

Signat tempora proprijs
Aptans officijs deus
Nec quas ipse coeruit
Misceri patitur vices
Sic quod precipiti via
Certum deserit ordinem
Letos non habet exitus.

Inquisitio egritudinis.

Rimū igit̄ inquit pateris ne me pauculis rogationib^o statū tue mentis attingē atq̄ tentare. vt qui mod^o sit tue curationis intelligā? **B.** **Tu** nō arbitrato inquā tuo que voles vt responsurū rogato

P. **Tum** illa. **Hūc** inq̄t munduz temerarijs agi fortuitisq̄ casibus putas: an vlluz credis ei regimen inesse rationis? **B.** **Atq̄** inquā nullo existiauerim mō vt fortuita temeritate: tā certa moueantur. vep̄ operi suo/conditore p̄sidiē deuz scio. nec vnq̄z fuerit dies q̄ me ab hac sententie veritate depellat. **P.** **Ita** ē inquit. **Nā** id etiā paulo ante cecinisti. hoiesq̄ tm̄ diuine exortes cure esse deplorasti. **Nam** de ceteris quin ratione regerentur/nihil mouebare. **Dape** aut̄ vehementē admiror cur i tam salubri sententia locat^o egrotētes. **Sz** altius p̄scrutemur. nescio qd̄ abesse cōied̄ o.

Prosa sexta

vez p h. hi mores pturbationū sūt z ea valentia. i. vigor vel ptās pturbationū est vt qdē. i. cer te possunt mouē hoīem loco. i. a stabilitate pfecte cognitionis. aut p h nō pnt euellē supple radici/ tus. qz p et extirpare. i. eradicare sibi totū. **Nō** p hia rōnabilit̄ qrit boeciū an cognoscat finem oīm rez qz finis est cā cāz. z est optimū cui⁹ grā alia sūt. p̄t qd̄ ignorato fine: nihil pfecte cog/ noscit eoz q̄ sūt ad finē. nā fm exigentiā finis cetera moderant̄. **Nō** qm̄ pncipiū z finis coin cidūt in vñ. sic in circulo idem est pncipiū z finis: tūc videt̄ mirabile q̄ tūc pncipiū cognoscat̄ z finis ignoret̄. **Cū** ḡ deus sit pncipiū z finis oīm rez: cognito ipō sub rōne pncipiū: videt̄ etiaz cognosci sub rōne finis. **Q**uāt̄ deus sit pncipiū oīm pz qz ab ipso deriuatū est singulis essez vi uere. pmo ccl. z mū. **Q**uāt̄ sit finis oīm pz qz grā ei⁹ oīa sūt z ad ipm̄ ordinant̄. nā in rebus cō stantib⁹ ex arte z natura sp̄ vilius est p̄t meli⁹. **D**eus at̄ est optimū eoz q̄ in natura sūt ex pro/ emio metaphyf̄. **Nō** lz pturbati aliqlem cognitionē rez habeant. tū impediunt̄ ne pfecte cog noscāt. **L**icet ḡ boeci⁹ aliq̄lit̄ cognouerit deū esse pncipiū rez. tū qz turbatus fuit: pfecte natura hui⁹ pncipiū nō cognouit. z iō ignorauit ipm̄ esse finē rez. **Nō** q̄ passio est mor⁹ p̄ticle appeti tiue s̄ phāstia boni z mali fm **E**usrat. ij. et̄. **E**t hi sūt mores passionū q̄ pnt hoīem mouē a stabilitate rōnis: s̄ totalit̄ ipm̄ nō pnt euellē ab oī cognitione.

Hic p hia facit aliā interrogatiōe de cognitōne hūane nature. d. **S** ego etiaz velim tu rñdeas. i. rñsum des hoc. i. ad hoc. ne p nunqd̄ tu me mīsti. i. scis te esse hoīem? ego boeci us inquā. i. dixi quidni. i. p̄t qd̄ nō meminēriz. i. scio **E**t querit vltēri⁹ p hia **I**git̄ ne. i. nūqd̄ potēis pfer/ re. i. dicē qd̄ sit hō. i. diffōnez hoīs **R**ndet boeci⁹. nūqd̄ p hia tu intro gas me hoccine. i. s̄. an. i. vtz sciam me esse rōnale. atqz p mortale aīal? ego boeci⁹ scio z p̄fiteor. i. fateor me esse id supple aīal rōna lez mortale. z illa supple p hia dixit. ne p nunqd̄ nihil nouisti te esse aliud q̄ aīal rōnale mōrle? **D**ic̄ boeci⁹. nihil. supple p hia inqt̄. i. dixit. iā ego scio aliā cām supple q̄ ignorātiā dīne puidētie vel maximā cām tui morbi. tu desisti. i. cessasti nosse. i. noscē qd̄ sis **Nō** lz hō sit mortalis s̄z cor pus. nō tñ fm aīaz intellectiua. q̄ est dignior ps hoīs. z qz boeci⁹ dixit se esse nihil aliud q̄ aīal rōnale z mortale. iō nō q̄sūt nisi bona mortalia. de qz bonoz amissione voluit nō enrās p̄t im/ mortale. i. aīaz. rōne cui⁹ debuit appetē hō immortalia. iō p hia dicit q̄ boeci⁹ se nō nouerit **Nō** q̄ cā maxia morbi hoīs est se ipm̄ ignorare. qz dicit boeci⁹ z hui⁹ prof. v. q̄ p̄ditio hūane natu re est cū se cognoscat q̄ ceteras res excellat. **Cū** at̄ nosse se deserit eadē natura infra bestias re/ digat̄. nā ceteris animātib⁹ sese ignoraē naturalit̄ ē. hoīb⁹ s̄o vicio venit. **E**t dicit **T**hemisti⁹ sup de aīa. **Q**uid turpi⁹ ē aīe cū sit alioz cognoscitiua q̄ sui ipsius est ignara? **A**īa se ipsas igno/ rās quomō de alijs fida putabit̄ cognoscitiua? quasi diceret nullo modo.

Hic p hia ex dictis boeciū recol/ ligit̄ oēs cās totius infirmitatis di ces **Q**uare pro igit̄. ego p hia inueni plenissime. i. pfectissime rōnē. i. cām tue egritudis. i. infirmitat̄. vl̄ inueni aditū. i. accessū recōciliāde sospita/ tis. i. recupande sanitatis tue qd̄ de clarat. **Nā** p qz. qm̄ tu cōsideris. i. p̄sul⁹ es obliuione. i. ignorantia tui ipsi⁹. tu doluisti te esse exulē. qz p z expoliatū. i. p̄uatū p̄rijs hoīs. i. dī/ uitijs. qm̄ p qz. tu ignoras. i. nescis q̄s sit finis rez omniū. tu arbitris. i. putas. neqz. i. malos atqz pro et. nefarios. i. iniquos hoīes eē potētes. qz pro z felices. qm̄ p qz tu oblitus es q̄bus gubernaculis. i. regimib⁹ ipse mūd⁹ regat̄. tu estimas. i. opinaris has vices. i. istas alterationes fortunaz. i. rez fortuitaz fluitare. i. diuagari sine rectorē. iste sūt magne cause

Quare plenissime vel egritudis tue rōnez vel aditū reconciliāde sospitatis inueni. **Nā** qm̄ tui obliuione p̄funderis exulē te z expoliatus p̄rijs bonis eē do/ luiti. **Q**uoniā s̄o q̄s sit rez finis ignoras: nequā ho/ mīes atqz nefarios/potētes felicesqz arbitrar̄. **Q**uo niam s̄o quib⁹ gubernaculis mūdus regat̄ oblit⁹ es. has fortunaz vices estimas sine rectorē fluitare. **D**agne nō ad morbū modo vez ad interitū quoqz cause:

Quare plenissime vel egritudis tue rōnez vel aditū reconciliāde sospitatis inueni. **Nā** qm̄ tui obliuione p̄funderis exulē te z expoliatus p̄rijs bonis eē do/ luiti. **Q**uoniā s̄o q̄s sit rez finis ignoras: nequā ho/ mīes atqz nefarios/potētes felicesqz arbitrar̄. **Q**uo niam s̄o quib⁹ gubernaculis mūdus regat̄ oblit⁹ es. has fortunaz vices estimas sine rectorē fluitare. **D**agne nō ad morbū modo vez ad interitū quoqz cause:

Retrū septimū libri primi

non mō. i. non solū ad morbu. vey p s. sūt ad interitū. i. ad mortē. vel ad pditionē aie. **Nō** hō se ipm ignorās: eē limites recte rōnis posit⁹ ē. et talis dicit esse exul vt pri⁹ vīsus est. **Nota** hō se ipsuz ignorās. tñ se estimādo eē mortale: dolet de amissioe bonoz mortaliū q̄ dicit phia. qz tui ob/ linoe confideris: exulē rez expoliatū pprijs bonis doluisti. **Nota** ex assecutiōe vel pditōne vl timi finis hō dicit potēs vl impotēs ex quarto h⁹. qz q̄ boeci⁹ ignorauit vltimū finē rez. ido pu tabat malos eē potētes. **Nota** Boeci⁹ ignorauit quib⁹ gubernacul. mūdus regeret ido igno/ rauit q̄ de⁹ sua boitate omnia disponēt. q̄ putabat vices fortunariū esse sine rectorē.

Sed sospitatis auctori grates. q̄ te nondū totū natu ra destituit **Habem⁹** maximū tue fomitē salutis. verā de mundi gubernatione sentētiā. q̄ cam non casuum temeritatē: sed diuine rationi subditam credis. **Nihil** igit̄ primescas. iaz tibi ex hac minima scintillula: vita/ lis calor illuxerit. **Sz** qm̄ firmiorib⁹ remedijs nondū tps est. z cam mētū pstat esse naturā: vt q̄tiens abie/ cerint veras: falsis opionibus induant. ex q̄bus orta pturbationū caligo verū illū cōfundit intuitū **Hanc** paulisper lenibus mediocribus q̄ fomētis attenuare tentabo. vt dimotis fallaciū affectionū tenebris splen/ dorem vere lucis possis agnosce.

z pstat. i. manifestū est eā esse naturā mentū vt q̄tiens abiecerint veras opiones. induant. i. inuol/ uant falsis opionib⁹. ex q̄b⁹ falsis opionib⁹. caligo. i. obscuritas pturbationū. i. passionū orta. i. crea ta pfundit illū vey intuitū. i. cognitionē mētis. ego supple phia tētabo attenuare. i. remouere pau/ lisper. i. modicū hāc caliginē lenib⁹. i. facilibus. qz p et mediocrib⁹ fomētis. i. medicinis vt dimo/ tis. i. remotis tenebris fallaciū affectionū. i. falsaz opionū vel passionū. possis agnosce. i. intelligē splendorē. i. claritatem vere lucis. i. lucide veritatis **Nō** sic in morbo corpali vigēte pncipali mēbro: puta corde: p̄t p medicinas introduci sanitas alijs mēbris. s. naturali calore destituente ipm cor: frustrat spes sanitatis. **Sic** i morbo spūali: manēte in boecio cognitione illi⁹ pncipij q̄ deus gubernet mūdū p̄t pcurari salus q̄ntū ad errozē in alijs. q̄ dicit phia q̄ p̄gtulando boecio debes reddē gtes auctori sospitatis **Nō** qm̄ itellea⁹ abijcit verā opionē: statū afficiē falsa opini/ one qz itellea⁹ nō abijcit verā opionē nisi ppter aliq̄ psuasionē p p̄trariū. nihil aut̄ p̄riatur vero nisi falsū. iō itellea⁹ nō p̄t abijcē verū nisi accipiendo falsuz **Nō** tenebre affectionū im/ pedit reatū iudiciū. qz tristitia stupefacit z corrupit naturā ex eth. s. amor z odiū puertūt iudici/ um fm̄ Ptolemē in Centilogio. z ire z p̄cupie venereoz maxie trāsmutat corpus. z q̄buldā in/ sanias faciūt. vij. Eth. et Impedit ira animū ne possit cernē vey. fm̄ Cathonem

Metz adonicū. dimetx.

Dactylicū catalecticū.

Nubibus acris
Eodica nullū

Fundere possunt

Sidera lumen

Si mare voluens

Dic incipit septimū z vltimū metz h⁹ primi qd̄ vocat metz adonicū ab inuētoze. dimetx a numēo pedū. dactylicū a pede p̄dante. **In** q̄ metro phia pbat p exempla qd̄ dixit. **Dixit** eni phia q̄ caligo pturbationū im/ pedit intuitū veritatis. hoc p̄mo pbat phia t̄bus exemplis. z hōztaē nos ad fugaz pturbationū. ubi. **Tu** qz si vis. **Prima** in tres fm̄ tria exempla q̄ patebūt. **Dic** p̄mo. **Sidera** p̄dita. i. abscondita atris. i. ob/ scuris nubib⁹. nullū lumē p̄t fundē ad illuminādū terrā. **Tūc** ponit scdm̄ exemplū. **Si** turbidus auster. i. obscurus ventus voluens. i. mouēs mare misceat. i. misceat cū sceno qd̄ est in fudo estū maris. i. feruorē: tunc vnda maris dudū. i. prius vitrea. i. trāspareēs ad modū vitri par. i. similis serenis. i. claris diebus. mox. i. statim supple illa aqua facta sordida p flatuz venti. resoluta sceno. i. eleuato luto obstat. i. resistit visibus. i. oculis nō po

Retrū septimū libri primi

tētibz penetrare vndam maris
Tūc ponit tertiū exemplū. Amnis
 .i. fluius q̄ de altis montibz vagat̄
 .i. discurrit ille sepe resistit. .i. resiste
 rit. obice. .i. obiectōe soluti saxi. .i. ru
 pti lapidis rupe. .i. de mōte. **N**ō
 silitudo quā phia p̄dit ē ista. Sic
 sidera cōsuetā nob lucē z terrā illu
 minare. cessāt h̄ facē p̄t̄ iterpositio
 nē nubiuꝝ obscurarū. sic intellectus
 z ratio q̄ lucēt z illumināt hoiez in
 cognitiōe vitatis impediunt caligi
 ne perturbationū. **N**ō q̄ silitudo
 scdi exempli in hoc p̄sistit. Sic aq̄
 maris manēte clara ad modū vitri
 visus p̄t̄ eā penetrare z vidē q̄ sūt
 s̄ aqua. s̄ si turbat̄ p̄ ventū. tūc ob
 stat visui. Sic animus hois q̄etus
 nō impedit iudiciū rōnis. s̄ si moue
 atur z turbet̄ affectiōe t̄palū. statim
 obsistit rōni impediēs ei⁹ iudiciū

Nō q̄ silitudo tertiū exempli est
 Sicut aqua currens de altis montibus libere: recto tra
 mite p̄cedit. z p̄ obstaculū lapidis qui resoluit̄ de monte:
 impedit̄ ne recte procedat. sic ratio libera non impedita:
 recte indicat. Si aut̄ ratio afficit̄ motibus affectū. impe
 dit̄ in iudicio et veritatis cognitione. **N**ō q̄ rupes est
 moles lapidea siue mons lapideus. Sed saxū est pars re
 soluta a rupe. .i. a monte.

Nō iste quattuor passiones z affe
 ctiones h̄ noiāte si ordinant̄ ad ter
 rena: tūc sūt nocive. attamen p̄nt̄ eē
 meritorie z vtuose si fuerint ad de
 bitos fines ordinate. **U**n̄ Richard⁹
 in libro duodēci p̄iar̄chaz dicit̄ q̄
 dinatū et verū gaudiū tūc habem⁹
 q̄ de veris et etnis bonis gaudet̄
 mus. **E**tia timor est vtuosus si fue
 rit ad deū ordinatus. qz scriptū est
 Initiū sapie timor dñi. **E**t idē Ri
 chardus dicit̄. **P**rima vtuus proles
 sine q̄ ceteras h̄e nō p̄t̄: ē timor dei

Ite spes vt dicit idē Richard⁹
 efficit̄ ordinata si de indulgētia ve
 nie generat̄. **U**n̄ dicit̄ **T**ere z absq̄
 vllō dubio q̄nto quis frequētius q̄ntoq̄
 vehementius de suo reatu interno dolore
 afficit̄: tanto certior tātoq̄ securior
 p̄ spem de indulgentia venie efficit̄. **S**iliter
 dolor est virtuosus q̄ fit ad deplangendū
 culpā. **S**i idem Richardus **Q**uāto quis
 vehementi⁹ meruit penā quā meruit: tanto
 acerbius plangit culpam quā fecit.

Turbidus auster
Disceat estum
Vitrea dudum
Par qz serenis
Vnda diebus
Vox resolutio
Sordida sceno
Visibus obstat
Quiqz vagatur
Montibus altis
Defluus amnis
Sepe resistit
Rupe soluti
Obice saxi.

Tu quoqz si vis
Lumine claro
Fernere verum
Tramite recto
Carpere callem
Gaudia pelle
Pelle timorem.
Spemqz fugato
Nec dolor assit
Nubila mens est
Vinda qz frenis
Hec vbi regnant.

Tu qz si vis **L**umine.

Vic phia hortat̄ ad fugā p̄turba
 tionū siue affectionū animi. **S**i tu
 vis cernē. .i. vidē vel indicare verū
 .i. veritatē claro lumine. .i. vera cogni
 tione. z si vis etiam. carpe. .i. attingē
 callē. .i. viā veritatis recto tramite. .i.
 p̄cessu rōnis. tunc tu pelle. .i. repelle
 gaudia supple q̄ sūt de bonis p̄ntibz.
 z pelle. .i. remoue a te timorē supple
 de futuro malo. qz p̄ z tu fugato spē
 supple q̄ ē de bona fortuna. nec etiaz
 assit dolor. supple q̄ est de p̄nti amif
 sione bonoz. mens ē nubila. .i. obscu
 ra vel operta. qz p̄ z ē vinda .i. liga
 ta frenis. .i. ligamibus vbi. .i. in q̄ mē
 te hec. .i. p̄dicta regnant. .i. dñant. scz
 gaudiū de bonis p̄ntibz. timor de fu
 turo malo. spes de futuro bono. dolor
 de p̄nti malo. **N**ō sic p̄us tacit⁹
 est. affectio ē mor⁹ p̄t̄icule sensitive:
 sub phantasia boni vel mali animū
 afficiens. z rectū rōnis iudiciū impe
 diens. **E**t sunt quattuor affectiones
 tales principales: ad quas oēs alie
 reducunt̄. .i. gaudiū. spes. timor. z do
 lor. **Q**uaz sufficientia sic accipitur.
Omnis passio vel est respectū boni
 vel mali. **S**i respectū boni hoc ē du
 plicif. vel respectū boni p̄ntis. sic ē
 gaudiū qd̄ est de p̄nti bono. si est re
 spectū boni absentis sic est spes q̄ ē
 de futuro bono. **S**i aut̄ passio est re
 spectū mali: hoc est duplicif. vel re
 spectū mali p̄ntis. sic est dolor qui ē
 de presenti malo. si est respectū ma
 li absentis sic est timor qui est de fu
 turo malo. **N**ota q̄ iste passiones
 non sunt pellende vt non sint in aīo
 hois qz vir inuenit̄ hō sine ipsis. s̄
 sic sunt pellende vt nō dñent̄ in ho
 mine. vñ sedare h̄mōi passiones vt
 nō dñent̄: est hois virtuosus. qz vtuus
 p̄sistit in moderatione passionū. **S**i
 aut̄ regnat̄ z dñant̄ in hoie: tūc im
 pediunt iudiciū rōnis. p̄t̄ qd̄ dixit
Austratus sup libro eth. oportet re
 ludari cōtra passiones sensitivas. q̄
 si p̄ualuerint: impediunt vires aīe.

Explicet liber primus de Consolone phie.